கங்கா / யமுனா / சரஸ்வதி / காவிரி
சங்கம்
இதழ் 1
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

பத்திரியில்!

கங்கா யமுனா சரஸ்வதி காவிரி சங்கமம்

இதழ் 1

வெளியீடு :
அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 229655

முதற்பதிப்பு : மஹா சிவராத்திரி வெளியீடு
மார்ச்(மாசி) 2011
அட்டைப்படம் : பத்திரியில் கங்கா, யமுனா, சரஸ்வதி,
காவிரி சங்கமம் - இதழ் 1
பிரதிகள் : 350

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1.	முகவுரை	௨
௨.	ஸ்ரீபரம்பொருளும் ஸ்ரீகங்காவும்	5
௩.	கும்பமேளா	16
௪.	ஸ்ரீயமுனா ஸ்ரீவாணி வருகை	௨1
5.	ஸ்ரீகாவிரி அன்னையின் வருகை	5௪
6.	ஸ்ரீபாதசேவை	6௨
7.	திருஷ்டி	7௪
8.	பிரணவம் & மாயா விளக்கம்	௯௨

எல்லாம் நீ!

ஸத்தியவாக்கை (1)

ஸத்தியம் பேசு.

தர்மம் செய்.

நாவை அடக்கு.

கருணையோடு இரு.

ஸத்தியம் பேசினால், தர்மம் நிலைபெறும்!

ஸத்குரு திருவடி துணை!

நம்பினோர் கெடுவதில்லை!

யத் பாவம் தத் பவதி!

தெய்வம் மனுஷ்யரூபம்!

ஸ்ரீராம் ஜெயராம், ஜெயஜெயராம்,

“ௐ”

அகம்பிரம்மம், ஜகம்பிரம்மம்,

அகமே ஸர்வம்!

ஜகம், பரமும், ஜீவர்களும்,

சத்தியம் இல்லை!

②

①

உ முகவுரை!

வைதப்ரியோக்திரை!!!

அன்பும்! அறிவும்! ஆத்ம ஞானமும்! நிறைந்த ஆத்மானந்த! குழந்தைகளே! உங்கள் அனைவரின் உறக்கத்தையும்! ஏக்கத்தையும்! உருக்கத்தையும்! நம்பிக்கையின்! வைராக்கியத்தையும்! அது! வாகிய அவனும்! அவனாகிய! அதுவும்! அதுவே அவன்! அம்ஸ ஸ்ரீமஹாத்மாக்களும்! உங்கள் சாந்நியால் ஜீவன் முக்தி! பெற வாழ்த்துகிறோம்.

உ

அவன் கருணையினால்; இம்முறை! பத்திரியாத்திரை யானது! நூதனமான, அனுபவம் கொடுக்கும் நிலையில், அமைந்திருந்தது என உணர்க.

ஹரித்துவார்! கும்பமேளாவை! ஒட்டி; ஹிமாலயாவில் ஒரு குட்டிபிராயமே! நடந்து முடிந்து விட்டது; என மட்டும் உணர்க.

உங்கள் அன்னையின் அன்பும்! கருணையும்! பணிவும்! பொறுமையும்! நம்பிக்கையின், வைராக்கியமும் தன்மையால்; ஒருங்கிணைந்து! உங்கள் சாதனைக்கு தடையற்ற பாதை! வழிகாட்டுதல் வழி இருந்து விட்டதென, அறிவால் உணர்க. ஆனந்தம் அடைக.

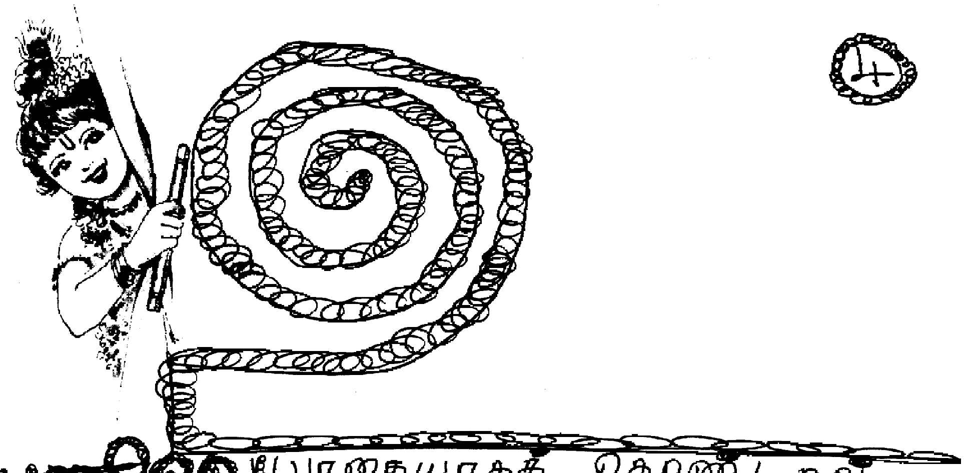

பணிவே! பாதையாகக் கொண்டால்; உங்கள் லட்சியத்தை அடைவீர்.

பொறுமையே! கவசமாகக் கொண்டால்; இந்த நாமரூப ஜகம்! உங்களுக்குள் பணிந்து வழிவிட்டு ஒதுங்கி பின் மறைந்து விடும் (உங்களுக்குமட்டும்)

எல்லோரும்! அனைத்தும்! நல்லவர்களாகவும்! நல்லவைகளாகவும்! மாறினால், உன் **ஞானம்!** ஸ்ரீரூபம் பெற்றதை உணர்வாயாக. (வேதங்கள் மாறும் பின் மறையும்)

எல்லாம் **புதுமை** களாகி விட்டால்; நீயே ஸ்ரீ பகவானின் நிலையை பெற்று விடுவாய்.

எல்லாம் **பணிகை!** உணரப்பட்டுவிட்டால் நீயே ஜீவன் முக்தனாகி விட்டாய் என உணர்க.

ஸ்ரீ பாபா.

உ

ஸ்ரீபரம்பொருளும்/ஸ்ரீகங்காவும்

ஸ்ரீ பகவானும்!

புனித ஹரித்துவாரில், கங்கைக் கரையில், ஓர் ஆஸ்ரமத்தில், அகண்ட பாராயண சமயத்தில், ஸ்ரீ பரம்பொருளுக்கு! அன்னை ஸ்ரீ கங்கா தேவி! ஸ்ரீபாதசேவை! செய்து கொண்டிருந்தபோது! (நடந்த ஓர் சம்பவம்)

(ஸ்ரீ கங்கா) ஸ்ரீ அன்னை :- ஹே பரம்பொருளே! ஓர் விளக்கம் தேவை?

(ஸ்ரீபரம்பொருள்) ஸ்ரீ ஐயன் :- ஹே அன்பான தேவி! உன் கேள்வி என்ன?

ஸ்ரீ அன்னை :- நம் குழந்தையான திருவடியுடன்! நம்பிக்கை வைராக்கியம் உள்ள ஜீவன்முக்திக்கு! தகுதியான! ஆன்ம உணர்வான!

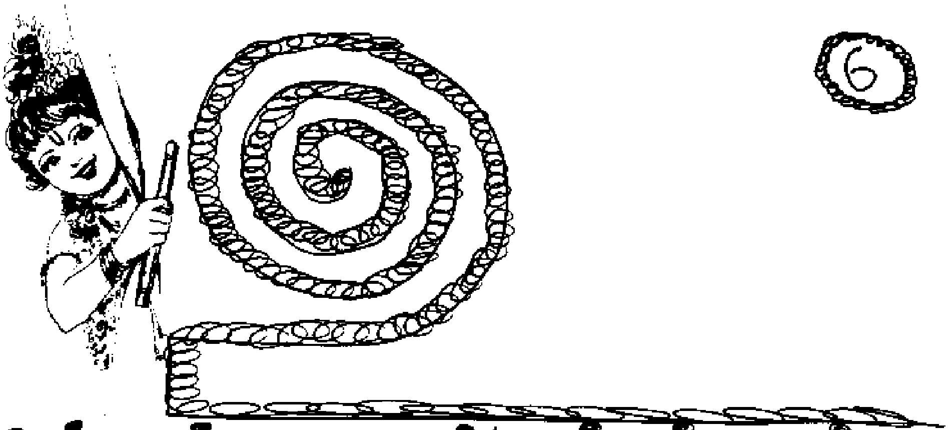

குழந்தைகள்! அனேகர்! வந்துள்ளனர்.
அதில் சிலர்! மற்றும் பக்குவம் எய்தவில்லை
போலும்? (ஸ்ரீ ஐயன் இடைமறிக்கார்)
ஸ்ரீ ஐயன் :- அப்படி அபக்குவிகள்!
எவரும் தெரியவில்லையே தேவி? எல்லோரும்
பக்குவிகளே. உனக்கெட்டும் எந்த வகையில்,
பேதம் தெரிகிறது தேவி?
ஸ்ரீ அன்னை :- குழந்தாய் திருவடி! உனக்கு எம்
போன்று தோற்றுகிறதோ? இல்லை உன் ஐயனைப் போல்
ஒன்றுமே தோன்றவில்லையா?
வைத்தியம் :- அம்மா! அம்மா! நம் ஐயன்!
கேட்பது உம்மிடத்தில். இந்த ஏழையை ஏன்
இழுக்கிறீர்கள்?
ஸ்ரீ அன்னை :- (சிரித்துக் கொண்டே) உன் அப்பனைப்
போன்று நீயும் குழவும் மீனில்; நழுவும் மீன்!
போன்றவண்டானே? நீயோ ஓர் ஹவகாரத்திகம்

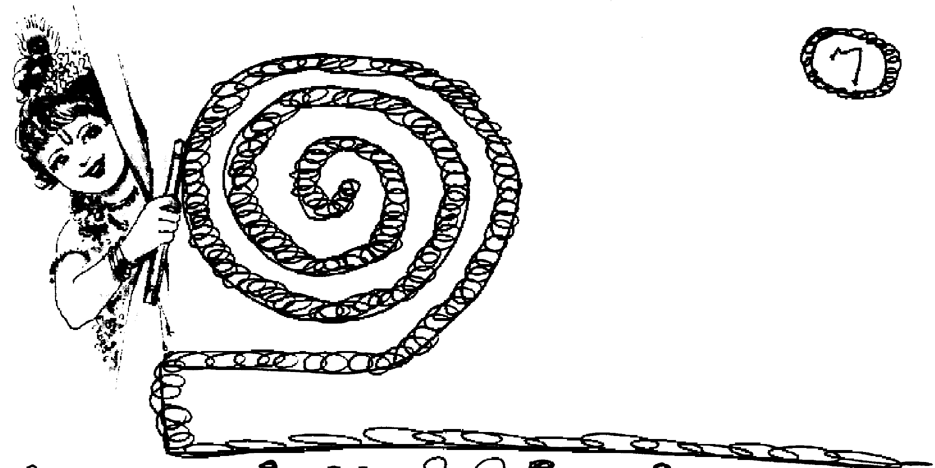

உதவாதவன்தானே? இந்த ஏற்றதாழ்வு, எல்லாம், உனக்கு எங்கே தெரியப் போகிறது? சரி சரி யாமே! எல்லாம் சொல்லி விடுகிறோம்.

ஆனையும்! அசையும்! ஊம்

வசம்தானே? ஓம் ஐயனே! ஓம் செல்வ குழந்தாய்! உன் மெய்யன்பர்களில் இவரிடம்

மட்டும்! ஓர் சலசலப்பு உண்டாகிறதை கேட்கிறோம். அதுபற்றி ஆராய்கிறோம். அது யாது எனில்?

அவர்கள் அறியாமையின் வார்த்தைகள்:-

(A) கெஸ்ட் ஹவுஸ் (B) கார் (C) கார் செட்! (D) தாவிரி படி கட்டு (E) கிச்சன்! என்று இப்படி ஒவ்வொரு காரணங்களை காட்டி காட்டி அதன்

காரிய பொருளை **பணத்தை**

(8)

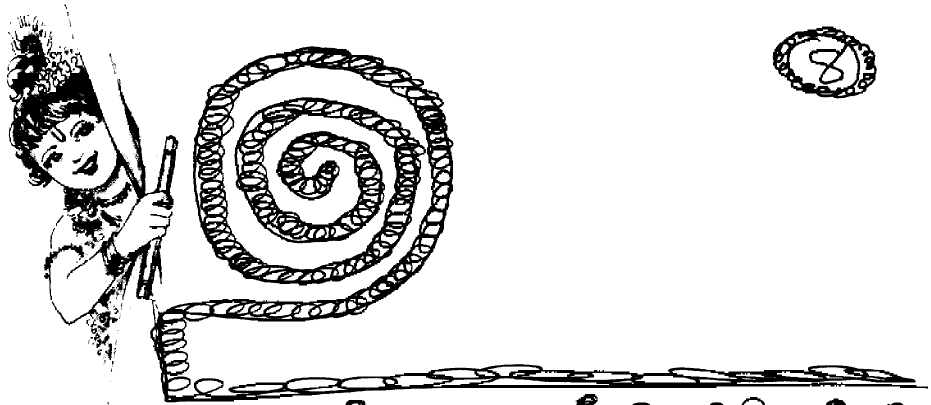

நம்மிடம், வாய் கூசாமல் கேட்கிறார்கள்.
நாமும் நம்மால் இயன்ற பணமும், மாதச பொருளும்!
மாதம்! குடியிருக்க கொடுத்துக் கொண்டுதான்
வருகிறோம். அதில் குறை வைப்பதும் இல்லை.
அய்யா மாடம் **பணம்** உயிர் கொல்லி.
காம காஞ்சன **(பண)** ஆசையை விட்டொழி.
என்கிறார். பிரம்மச்சாரிகளாகிய இவர்களோ!
பணத்திலேயே **குறிக்கோளாக**!
இருக்கிறார்களே. இவர்கள் சாதனையே இதுதானா?
அ வ ர் கே ட் க வி ல் லை.
இவர்கள்தான்! கே ட் கி றா ர் க ள்.
அய்யா பிரவர்த்தி வேண்டாம் என்கிறார்
ஆனால் இவர்களோ பிரவர்த்தியை, விடாமல் இருக்கிறார்கள்.

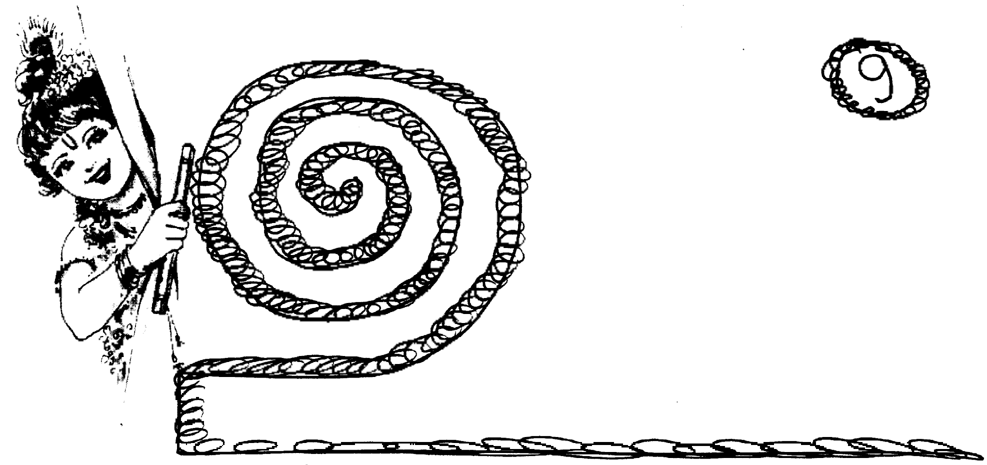

மேலும் ஓர் சந்தேகம் :- நம் அம்பாள வேறு!

ஸ்ரீபகவானின்! அம்சம்!

ஸ்ரீ மகவானின் பக்கத்தில் / வைத்துக் கொண்டே

பணம் / மணம் / என இப்படி அலைகிறார்களே!!!

என சிலர் சலிப்படைகின்றனர்!

இதனால் இவர்கள் மனம் / சிதறடிக்கப் படுகிறதே.

ஹே அன்பான திருவடி / நம் குழந்தைகளிடம்!

இப்படி துவேஷமான, எண்ணம் வரவாகாது. அது அவர்கள் சாதனையில் / மாபெரும் வழுக்கலாகும்.

மேலும் இந்த ஹிமாலய வாசிகள் (யோகி & சித்தர்! ஞானி & பக்தன்!) அனைவரும் (நம் அன்பர்கள் அனைவரையும்) நம் குழந்தைகளின் சாதனையைக் கண்டு.

வாயார வாழ்த்துகிறார்கள்.

மனமார புகழ்கிறார்கள்.

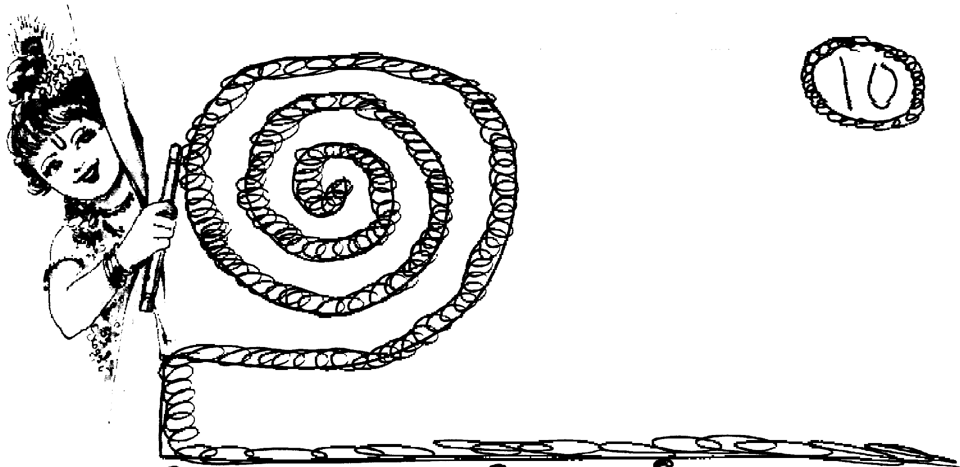

குழந்தாய் திருவடி! யாம் சொல்வதைமட்டும்
எழுதுவாயாக. எம் வாக்கு **இறை** வாக்காகும்.

நீயோ! ஒலிபெருக்கியும்! பேனாவும்! ஆவாய்.

ஸ்ரீலங்கா வாக்கு!!!

ஆன்ம சொரூப குழந்தைகளே!

வாழ்த்துகிறேம். அன்பின் குழவின் நவம் பெற! பிரம்மச்சாரிகள்! **ஏழுவரும்**!
மனம் பக்குவப்பட்டு விட்டனர் என உணர்க.
அதிலும் ஒருவன் **அந்தமானவன்**!
எழுவரும்! உங்கள் அனைவரின் பிரதிநிதிகளாகும்.
அவ்வெழுவரும். அதாவது
(ஆறு மனம்! அந்திய வில்லு என்பதும் உணர்க)

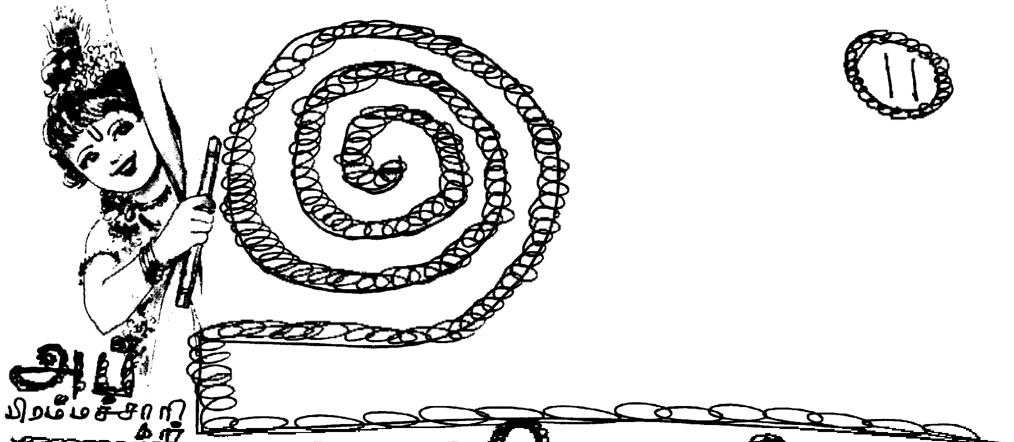

அப்
பிரம்மச்சாரிகள்

உங்கள் **பணியாளர்கள்** ஆகும்

மேலும் ஓர்நிலையில் அடியவர்க்கும் அடியவராகிய **பரதேசிகள்**

ஆகும் என உணர்க. அதாவது அகநிலையில்

பரத்தையே தேசமாக உடையவர்கள் ஆவர்.

ஓர்நிலையில் **தாம்பிச்சை**

கேட்டு வாங்கி **தாவு** குணக்கை

முடித்து வந்தவர்களாகும் என உணர்க

(முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்)

பிச்சைக்காரர்களை பார்த்து, இவர்கள்

இப்படி பணம் & பொருள் என கேட்கிறார்களே

என கேட்பது எந்த வகையில் நியாயம்?

உங்கள் அனைவரிடமும் **கையேந்து!**

தர்மம் கேட்பதுவே அவர்கள் தாவ கடமையாகும்.

(அது அவர்களுக்கல்ல)

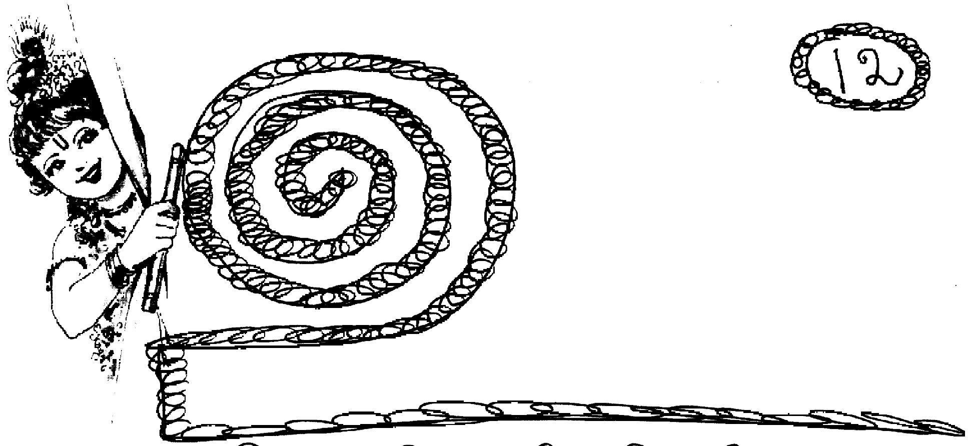

12

மேலும், ஸ்ரீபகவானின் பக்தியில் வைத்துக்

கொண்டு **பணம்! பணம்!** எனக் கேட்கிறீர்களே என்பது

எப்படி இருக்கிறது என்று?

நீங்கள் தானே! **ஸ்ரீபகவான்!**

தெய்வம் மனுஷ்யாணம்.

உங்கள் அவையின் **வேஷம்** தரித்துக் கொண்டும்

தர்ம ஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி!

பு........ஹோ! பு........ஹோ

என ஓம் பிரபு உள்ளான் என, உணர்ந்தவர்களாகவும்,
உங்கள் கவனக் குறைவால், உங்களுள் இன்றார்
என அறியாமல், மயங்குகிறீர்கள் ஸ்ரீபகவான்

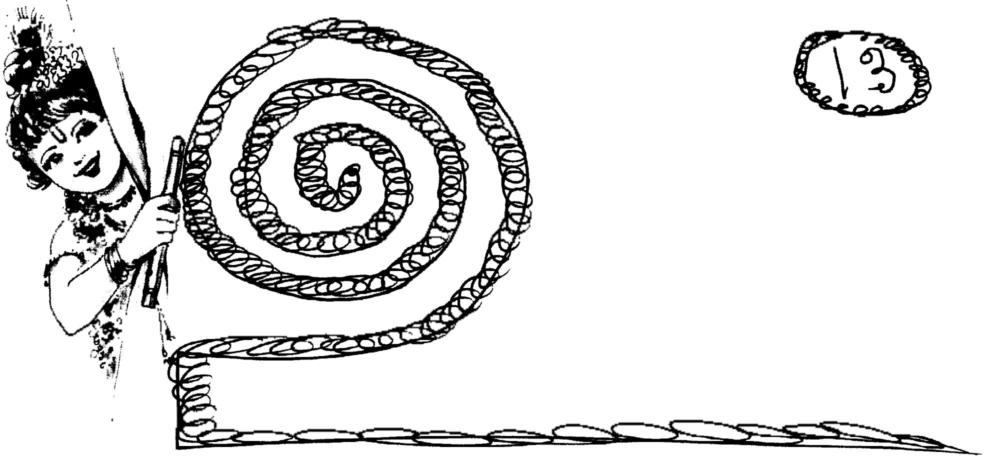

13

உங்களிடம் கேட்காமல், வேறு எவரிடம்! எதனிடம்!
கேட்க முடியும்? கேட்கக் கூடும்??
தர்மம் (பிச்சை) கேட்பது அவர்கள்
கடமை (பணி) ஆகும்
கொடுப்பதும்! கொடுக்காதிருப்பதும்!
உங்கள் மனசாட்சியின்!
திறமையாகவும் எளிமையாகவும் அமைதியாய் உணர்க.
நீ அறிவாக இருந்தால்
நான்! என்றதற்கு! கொடு! மனதை! உடையவரை!
உன் மனமும்! பொருளும்! வேண்டாம்.
ஆனால் ஆசீர்வதித்தோ! பழித்தோ! கர்மாவை நீக்க

இ

14

வேண்டாம் என, உன் **பாகம்** / பற்றி **பணிந்து** / வேண்டிக் கொண்டிலேன் என ஸ்ரீ அன்னை கங்காமாதாவும் உமையை முடித்துக் கொண்டாள் என அறிக.

அவ்வைபழவரும் / மற்றும் ஓர் **வைத்தியமும்** / தர்மம் **(பிணக்கு)** ஒன்றும் அட்டம் எனபிரமாணமாய் உணர்க.

அன்பின் குடில் / இயக்கம் / **உங்கள் அன்பரின்** / சாதனைக்கேயன்றி; **வேறு** எதற்கும் / எவர்க்கும் / இதுவென்பதே பத்தியம்

அன்பின் குடியின் பிரமச்சாரிகளும் & ஓர் உலவாக்கரையும்

உங்கள் அபிமானர்க்கும்! சேவையும்

செய்ய வந்தவர்களேயன்றி வேறு எந்த

சாதனையும் செய்ய வரவில்லை. வேறு

எதுவும்! தேவையும் இல்லை இதுவே சத்தியம்.

ஆ..........ஊ..........ல்?

கல்யாணம்! உடையவர்களுக்குத்தான் தோஷம்! தெரியுமே.

நல்லமனம்! அதாவது அறிவோடு இருப்பவர்களுக்கு.

வேஷமும்! உன் இருப்பின் சைதன்யமே.

அச்சைதன்யமே நாமும் எனவும் உரைமுடியும்.

3

இ கும்பமேளா!

ஹிமாலயாவின் குடிப்பிராயம்! என் புதூ
கமும்
அது மழையினாலும்! நிலச்சரிவினாலும்!
ஏற்பட்ட அழிவு! அவ்வ எனை உணைவம்.

மனை! தொழுகுணம்! கலி! வக்ர குணம்!
ஆகிய இவ்விரண்டும், சேர்ந்து! இணைந்து!

கு...ம்...ப...மே...ளாவில்!

தவழ்ந்து, விளையாடி, ஒர்கவக்கு கவக்கியது.

அ...த்...தோ...ஷ...ங்...க...ளை!

சர்வ நாசம் செய்து சாதுக்கள்!யும்
அவர்கள் சாதனைகளையும்! ரக்ஷிக்கும் திருவிழா,
ஏற்பட்டதே அந்நிகழ்ச்சி
ஆகும். இது பரம்பொருள் கருணையாகும்.
ப ழை ய ன க ழி த் து ம்! புதியன
தோ ன் று ம டே! அந்நிகழ்ச்சியினை உணர்க.

17

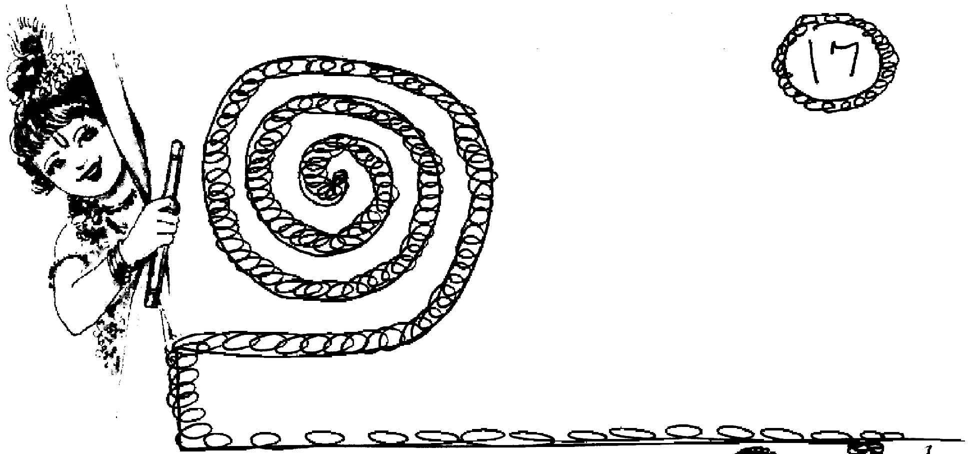

வைத்தியம் :- அம்மா! கும்பமேளாவின் உள்!
கருத்து என்னமாதா?
ஸ்ரீகங்கா :- கொழுந்தே திருவடி! கும்பமேளா!
என்பது; பூரண கும்பத்தில்!
மறைத்த ஜகத்தினை!
எப்படி ஆரணமாக மறைந்திருக்கிறதோ!
அப்படி மறைந்திருக்கப்பட்டது; ஓர் காலத்தில்!
தாமே! வெளிப்படுவது போல;
உலகின் சிகரமான இந்த ஹிமாலயாவில்;
கைலாயத்தில்!
யுக யுகமாக! அடங்கி ஒடுங்கி இருக்கும்.

ஓ (18)

ஸ்ரீமஹான்கள்! ஸித்தர்கள்! யோகிகள்! ஞானிகள்! பனிச்சிகரங்களிலும், குகைகளிலும் இருந்து தாமே வெளிப்படும்! ஓர் சுயவேள்வியே! கும்ப மேளாவாகும்.

வைத்தியம்:- அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக வெளிப்படும் இடத்தான் ஹரித்துவாரா? இது ஹரித்துவார்! என்றநாமம் எப்படி வந்ததுமாதா?

ஸ்ரீரங்கா:- (பலமாக சிரித்துவிட்டார் அன்னை) அன்பும்! அறிவும்! பொறுமையும்! நிறைந்த எம் செல்வமே திருவடி! ஓர் சிறிய உண்மையும். உன் வேதாந்த அத்வைத பாடத்தை சற்று ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு,

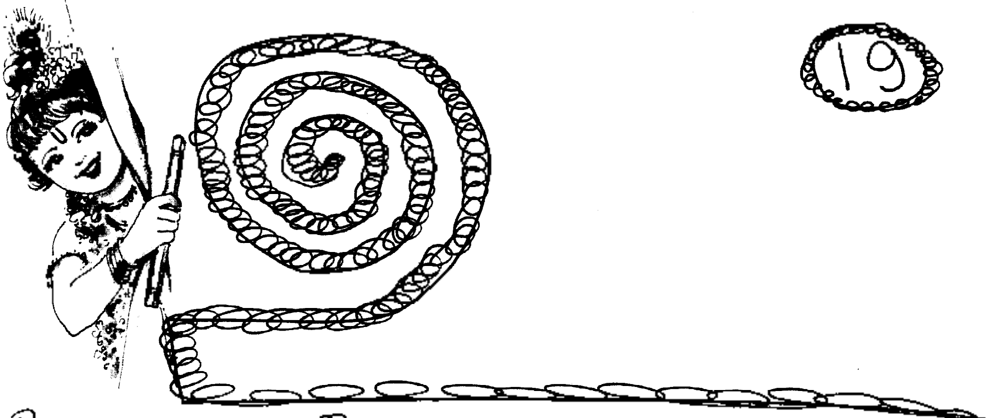

ஸ்ரீகங்கா :- எம் நிலக்கு, இறங்கி வந்தாய்தான்!
எம் வாக்கு! உனக்கும்! உன் குழந்தைக்கும்! உரிமையுடையதாகும் சம்மதமா?
வைத்தியம் :- ஓ அன்பின் மாதா! இது என்ன கேள்வி? உலகையே அடக்கி, ஓர் குடைக்குள் ஆளும், சக்ர வர்த்தியானாலும், அவன்! தம் தாய்க்கு ஓர் சேய்தானே? சொல்லுங்கள் அம்மா? (மகன் தானே) அம்மா
ஸ்ரீகங்கா :- கல கல கல கல வென சிரித்து விட்டாள் மணியே! மாதாவாக கொண்ட தொழுந்தே திருவடி! இப்பொழுது யாம் சொல்லும் நாமம் புராணமாம் கதையின் நாமம் ஆகும்.
ஹரித்துவார் என்ற நாமம் எப்படி வந்தது என்றோ?

20

நம்
...ல்
...பது
இடை
இருப்பது போல்
ஹிமாலயாவில்
9 பிலத்துவாரம் உண்டு.

ஸ்ரீகங்கா:- மூர்த்தியின் நிலையில் **நம்!**

ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு **ஸ்ரீஹரி!**

என்ற நாமமும் உண்டு என்பதை நீ அறிவாய்.
இந்த ஹிமாலயாவின் அடிவாரத்தில்!
ஒன்பது பிலத்துவாரங்கள் உள்ளது
என்பதும் நீ அறிவாய். உன் 1970 யாத்திரையின்
போது உனதய்யன் அவைகளை சொல்லியும்
இவ் இடங்களை காட்டியும் உள்ளார் என்பதை
யாமும் அறிவோம். அதில் ஒன்றே ஹரித்துவார்!
ஆகும் என்பதையும் நீயும் அறிவாய். இந்த
ஹரித்துவார் என்று ஸ்பஷ்டாகஸ்யம்!
ஹரிவாசம் செய்யும் இடமாகும்.
இங்கு உன் பாஷையில் சொல்வதென்றால்
(வேறு எங்கும் ஸ்ரீஹரி இல்லையா என கேட்டுவிடாதே)

ஸ்ரீயமுனை & ஸ்ரீவாணி வருகை

4

அறிவு பிரகாசிக்கும்!

இடமாகும். யாம் சொல்வது சரிதானே திருவடி?

வைத்தியம் :- அம்மா அம்மா! இப்போது யாம் உன்னிடம் கதை கேட்கிறோம். அக் கதையில், மறுப்போ! எதிர்ப்போ! குதர்க்க கேள்வியோ! கேட்டால் கதைகள் யாதானிய மாகிவிடும். ஆகவே நீங்கள் சொல்லுங்கள் அன்பின் அன்னையே?

அதுசமயம் ஸ்ரீ அன்னையர்கள் **யமுனை & சாஸ்வத வாணி** பிரசன்ன மானார்கள்

இச்சம்பவம் நடைபெற்ற இடம், ப த் தி ரி யி ல் உள்ள ச ர ஸ் வ தி **நதி** தீரமாகும்.

அங்கு யாணைதும் பார்த்தனைகளை ஆரம்பித்தார்.

ஸ்ரீவாணி :- அன்பான தாஸி அடிகளே! நாங்கள் இருவரும் கலந்து கொள்ளலாமா? எனபணிந்து கேட்டார்.

22

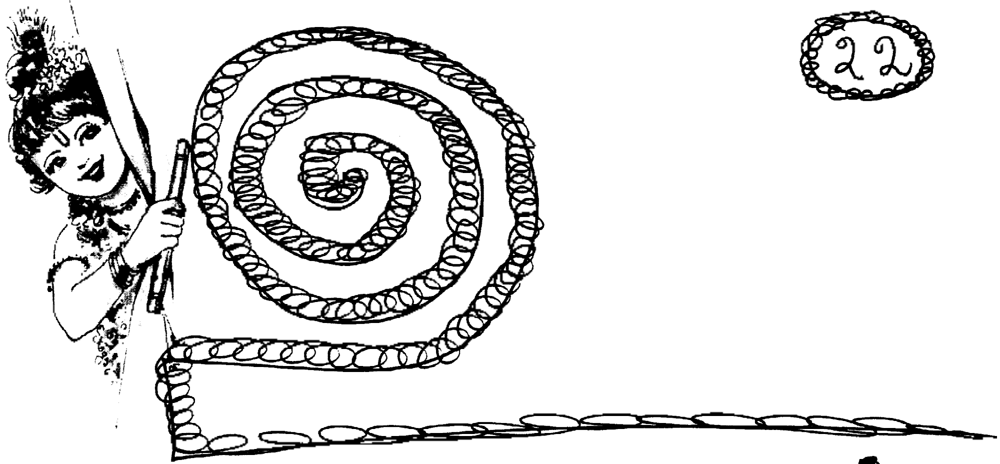

வைத்தியம்:- ஆஹா! ஆஹா! பேஷாக வந்து கொள்ளலாம். இது உங்கள் ஊர்! உங்கள் இடம்! இங்கு இந்த ஏழையின்! அனுமதி தேவையில்லை அம்மா. நீயோ கல்வி!யின் இருப்பிடம். அடுத்து வரும் எம் அன்னையோ, பொருளின்! இருப்பிடம். உங்கள் இருவரையும் வேண்டாம் என சொல்ல, இங்கு எவர்க்கும் உரிமையில்லை.

ஸ்ரீயமுனை:- பரவாயில்லையே! அழ பொடி! பேச்சை, உன்னிடம் இருந்து தான், நாங்கள் இருவரும் கற்றுக் கொண்ட வேண்டும். இங்கு ஏதோ முக்கியமான விஷயம் பரிமாற்றம் பண்ணப்பட்டு போலும்? அது தொடர்ந்து நடைபெறட்டும். இடையே எங்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால், நாங்களும் கலந்து கொள்கிறோம்.

உ

ஸ்ரீ கங்கா – வாணி – யமுனா! ஆகிய இருவரையும்
பார்த்த சகோதரிகளே! உங்கள் வரவு
நல்வரவாகுக. நம் குழந்தை திருவடி ஊர்
திருக்கூட்டத்தார்!
மூன்றாவது முறையாக, இங்கு வந்திருக்கிறாள்.
கோடிக்கணக்கில், யாத்திரை வாசிகளும்!
ஸ்ரீ அடியார்கள் கூட்டமும்! இங்கு வந்து
போகின்றனர். ஆனால், இந்த கூட்டம்!
தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும்.
இவர்கள் வரவுக்காக இயற்கை!
இறைவன் தம் அபயகரத்தை விரித்து,
ஆட்கொண்ட கோலவிவரமும்,
சிறப்பாக! கவனிக்கிறீர் என்பது பெரிய
உண்மையிலும் உண்மையாகும்.
இவன் கும்பமேளா பற்றிய, விளக்கம் கேட்டுக்
கொண்டிருந்தான். அது பற்றித்தான் பேசிக்
கொண்டிருக்கிறேன். கவனமாக கேளுங்கள்.

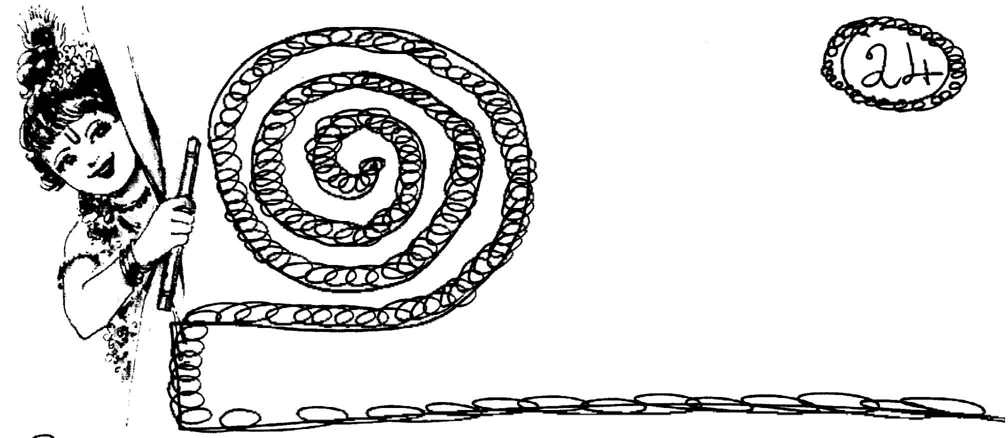

ஸ்ரீ கங்கா :- எம் அன்பான திருவே! இனி வாதிகம் தொடரலாமா?

வைத்தியம் :- தொடரலாம் தாயே!

ஸ்ரீ கங்கா :- உன் பாஷையில் ஹயன்! ஹரி! ஹரன்! என்பது (அப்வைத்தியம் இடைமறித்து)

வைத்தியம் :- இவ்வாசகம் சரி இல்லை. அம்மா!

உன்பாஷை! அல்ல! நம்! பாஷையெனச் சொல்லுங்கள். அல்லது ஆதி ஸ்ரீ ஹரன்களின் பாஷை எனச் சொல்லுங்கள்.

அது பொருத்தம்.

ஸ்ரீ யமுனை :- ஹே அன்பன் அடிப்பொடியே! **அப்படிப்போடு!** உன்னிடம் வார்த்தையின் உட்பொருளில் எவரும் (இந்த வாணி கூட) ஜெயிக்க முடியாது.

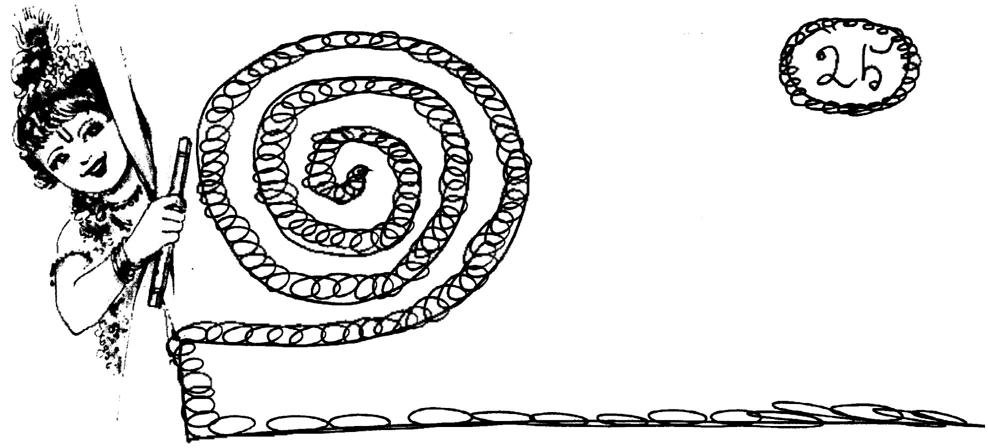

ஸ்ரீவாணி :- ஹே ஞானி அடிகளே! எம்
சகோதரி சொல்வது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை.
அந்த **சொல்** வாக்கு இல்லையானால் அந்த
செயல் வாக்குக்கு இடம் தெரிந்தே?
நீயோ எங்களிலும், அதிசயமானவனாம்.

ஓர் பழவினைக்காரன்!

(அம்மைத்தியம் இடைமறுக்கிறது.)

அம்மா! அம்மா! இருவரும் சற்று பொறுங்கள்
வீண் பேச்சு வேலைக்கு இடைஞ்சல்! என்று
ஸ்ரீஞானிகள் சொல்வர்.

(ஸ்ரீ கங்கா இடைமறிக்கிறாள்)

ஸ்ரீகங்கா :- அன்பனை திருவடி! உன் வாக்கிலும்
வாசகங்களிலும், ஆதி ஸ்ரீஞானிகள் என
குறிப்பிடுகிறாயே அவர்கள் யார்? யார்?
தெரிந்தே?

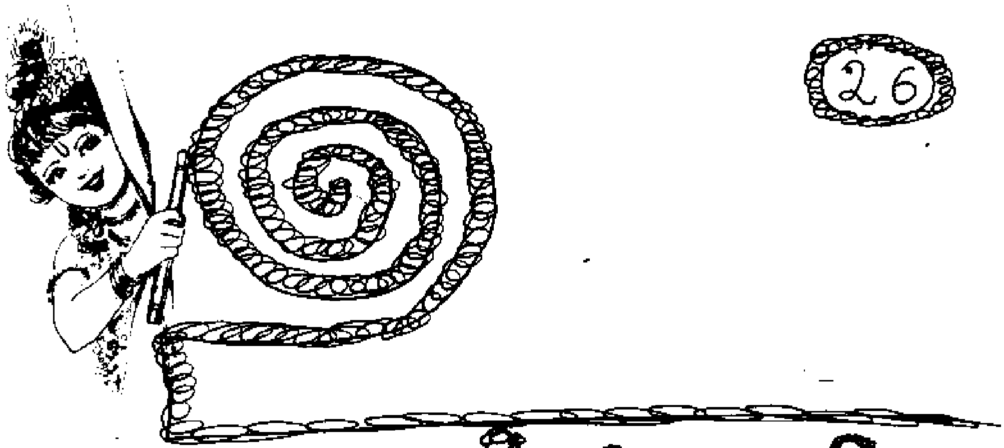

வைத்தியம் :- **பேரன்பும் பேரறிவும்**
உடையவர்கள் **எவரெவரோ!**
அவர்களோ ஆதி ஸ்ரீ சங்கரர்கள் என அவர்கள்
வாக்காலேயே அறிகிறோம் அம்மா!
ஸ்ரீசங்கரா :- இதன் விளக்கத்தை, அப்புறம்
உன்னிடம் கேட்டுத் தெளிவு பெறுகிறேன்.
இப்போது எடுத்த உரையாடல் தொடரட்டும்
வைத்தியம் :- சொல்லுங்கள் அம்மா!
தாங்கள் வார்த்தை தொடங்கும் இடம் :-
ஹரித்துவார் என்பது ஹரி வாசம் செய்யுமிடம்
அதுவே அறிவு பிரகாசிக்கும்
இடமாகும் என்கிறீர்கள். இங்கு மட்டுமே,
அங்கும் மேலான **கூடும்** காரணமென்ன?
ஸ்ரீசங்கரா :- அறிவால் தானே விசாரணை
செய்ய வேண்டும்! விசாரணை செய்ய முடியும்.

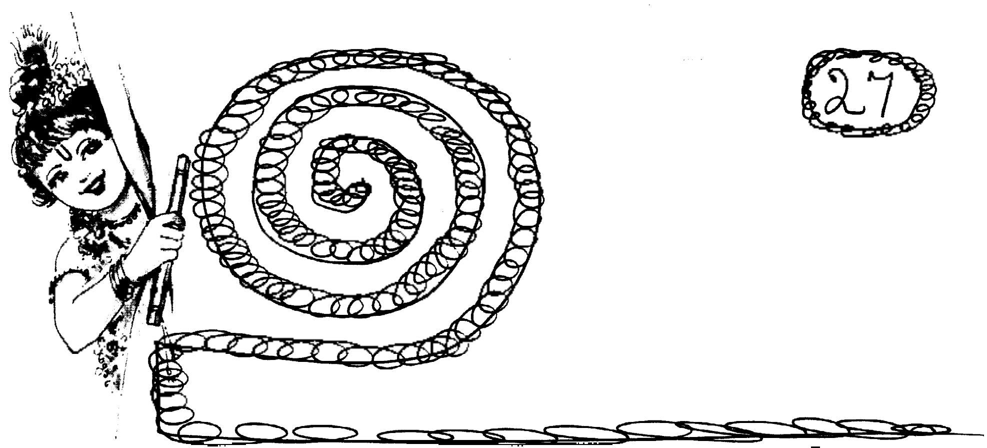

27

மனம், புத்தி, சித்தத்தால் விசாரணை செய்தால், **தேடுகணம்!** தடையோ ஹரியாலம்?

வைத்தியம்:- ஆம் அம்மா! இங்கேயும் கூட்டம் தேவைப்படுகிறது?

ஸ்ரீகங்கா:- இந்த ஹிமாலயாவில், **4** புனிதயாத்திரை (சார் தாம்) உண்டென்பதை நீ அறிவாய். (1) கங்கோத்ரி (2) யமுனோத்ரி (3) பத்ரி (4) கேதாரம்! எனநான்காகும் இந்தநாளில் இடங்களில் சுற்றிலும்,

குகைகள், பனிச்சிகரங்கள்! என பலபல ஆயிரமாயிரம் உண்டு. அதிசயங்கள், பெரும்பாலும் பனிமூடிய நிலையில்தான் உள்ளன. சில குகைகள்! மட்டும் பனிமூடாமல் இருந்தாலும், அவைகள் அதிசயம்!

உ

செங்குந்தாய! பாறைகள் மீதே இருக்கின்றார்கள்.

சாமான்ய! மனிதர்கள் அதில் ஏற முடியாது.

அப்படி மலை! வலிமையுள்ளவர்? ஏறிய வீரர்களும் (சாதாரணமானவர்களுக்கு காட்டுகின்றன)

அங்கு ஒன்றும் எவரையும் தேடியும்!

உனைக்! கண்ணால் அற்புதக் கண்ணே காண முடியாது. அம்பனைச் சிகரங்களையும் அங்குலைகளையும்!

லிங்கக்! கணக்காரே நேர் கும்பாதனா!

நாமம் சிம் மந்திரம்! ஜபதவம்! செய்கின்றனர்

பல வருடம் வருஷம் தவம் செய்யும் யோகி & சித்தர்களையும் நீயும் கண்டிருக்கிறாய்.

இந்த இருபத்திநான்கு தினங்களிலும் 4 தினங்கள் மட்டும் விசேஷ தர்ஸனம் உண்டென உணர்க.

அவர்களும் உன்னை தரிசித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் அனைவரும் **தத்துவங்கள்!** என சொல்லும் **24 தினங்கள்!** **பூமிக்கு!** இறங்கி வருபவர்கள் என உணர்க.

தத்துவங்கள் :- ஞானேந்திரியம் 5. கர்மேந்திரியம் 5. கோசங்கள் 5. பிராணன் 5. கரணங்கள் 4. ஆக மொத்தம்! 24ம் தத்துவங்களாகும்.

ஆகவே இந்த 24 தினங்களும்! **ஹரித்துவார்!** என்ற, ஹரியின் வாஸஸ்தலத்தில் (ஹரித்துவாரில்) அதாவது **அரியோடு!** கூடிய **கங்கா!** வாஸஸ்தலத்தில், ஸ்ரீமஹான்கள் கூடுவர்.

(அபிவைக்கியம் இடைமறித்து கேட்டது)

வைக்கியம் :- ஆமாம் மாதாஜி! மேலும் உன்ற, கங்கையையும் நேரிலாமல்.

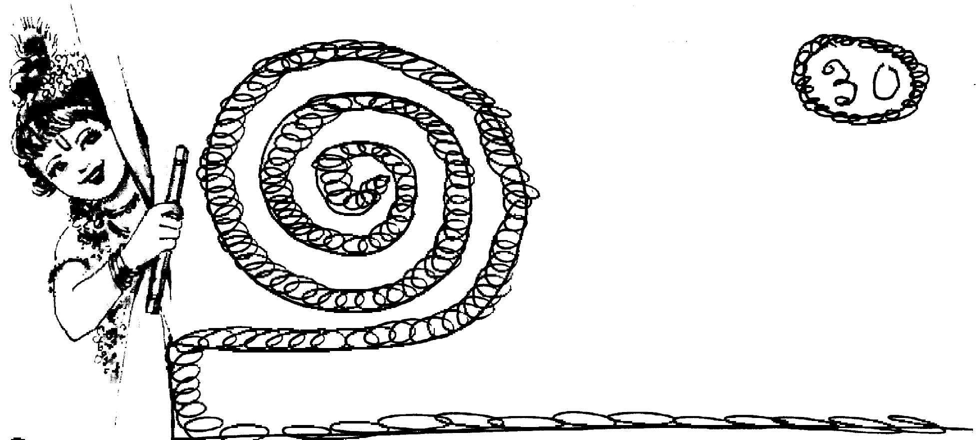

கீழே ஓடும் கங்கையையும் குறியாமல், ஹரித்துவாரில் ஓடும் கங்கையில் **மட்டும்** அத்தனை சிறப்பு ஏற்பட ஏதேனும் காரணம் உண்டா அம்மா?

ஸ்ரீகங்கா :- கொஞ்சந்தேடிருவழு, இதில் ஓர் முக்கிய ரகஸ்யம் சொல்லப்படுகிறது. அது என்னவென்றால் **மேலே** ஓடிவரும் கங்கையை **ஆகாய கங்கை** என ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர். கீழே ஓடிச் செல்லும் கங்கையை **பூலோக கங்கை** என ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர். **ரிஷிகேஷ்** க்கு கீழேயும், ஹரித்துவார் **வரையிலும்**

(31)

பாதாள கங்கை!

தெரியாமல் வரும் நிலத்தடியில் ஓடும்.

சுமார் 16 மைல் வேகு

↑ ஓடும் கங்கையை! மட்டும் பாதாள கங்கை என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லக் கேள்விப் படுகிறோம். பாதாள கங்கையையே! அதி சிறப்புடையதாக கூறுவர்.

வைஷ்ணவியம்:- ஓஹ் அருமையாக இருக்கு! ஹரித்துவார் மேல் உள்ள, ரிஷிகேஸ்! இடைப்பட்ட தூரத்தில் அந்த பாதாள கங்கையின் சிறப்பு என்ன அம்மா?

ஸ்ரீகங்கா:- ஓ எம் ஐயனே திருவடிக்கு ஓர் உண்மை பேசப்படுகிறது! ரிஷிகேஸ் என்பது மஹரிஷிகள் வாசம்! பண்ணும் வைகுண்டம்! ஆகும். ஸ்ரீ ஹரி! இங்கும் ஸ்ரீமஹாத்மாக்களுக்காக

இ ஓர் நதியில் ௩௨

மலையிலிருந்து பூமிக்கு இறங்கும் கங்கையை ஆகாய கங்கை யென்றும், பூமியில் ஓடும் கங்கையை பூலோக கங்கை யென்றும், கிணறுகளில் பொங்கி வரும் கங்கையை பாதாள கங்கை யென்றும் கொள்ளலாம்.

வாசம் செய்வதால் மதுவனம்! என்றும், ஸ்ரீ மஹான்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

பக்த துருவன்! தவம் செய்ததும் இதே இடம்தான்.

இன்றும் பல நூற்றுக்கணக்கானோர் இங்கு இருந்து சாதனை செய்து வருகிறார்கள் என்றும் பலனும்! பலமும்! பெற்று வருகின்றனர் என உணர்க.

ஆகவே இந்த இமயமலையின் நுழைவ ர அஸ்திவாரமே! இந்த உள்ளிட்டப்பம்

ஹரித்துவார்&ரிஷிகேஷ்!

எனப்படும், ஸ்ரீ மஹான்களால் போற்றப் பட்டும் பாதுகாக்கப்பட்டும் வருகிறது. அவை கலியின் கோரத்திலிருந்து கஷ்டங்களை நாம்! ஒழிக்கிறது எனவும் உணரலாம்.

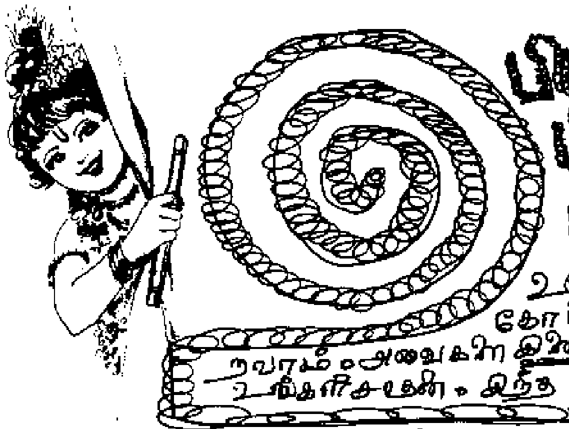

பிள்ளைப் பிள்ளை பிறந்து பிறந்து ௩௩

உரையாடல்கள் வருவதால் கோர்வை இல்லாமல் போகும்
நவராம். அவைகளை இணைத்து கோர்த்து உள்ளேன்
உங்களிடம். இந்த நடையை மன்னிக்கவும்.

முக்கிய குறிப்பு.

பூரண கும்பத்தினுள்! ஜ க த் தி னு ள்!
ம ஹ த்! ம றை ந் தி ரு க் கி ற. து:—
இங்கு பூரண கும்பம்! எனக் குறிப்பிடுவது
இமயம்! ஆகும் என உணர்க.
இது **ஜக!** சிருஷ்டியின், ஆதாரமாக இருக்கிறது.
ஆகவே இதை **சிகரம்** என கொள்ளவும்.
இம்மலையில், பனிச் சிகரம்! பனி மூடிய குகைகள்!
இவைகளில், கடும் சாதனை (தவம்) செய்யும்
ஸ்ரீமஹான்கள்! அனைவரும் **ரிஷி!** ஆகும் என உணர்க.
இவர்கள் அனைவரும் தமக்கென ஓர் கிரகத்தை
நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கும் பரமேஸ்வரன்
தாமே! வெ ளி ப் ப டு கி றா ர் க ள் எனும்
ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காக சத்தியமாக விளக்குகிறேன்.

34

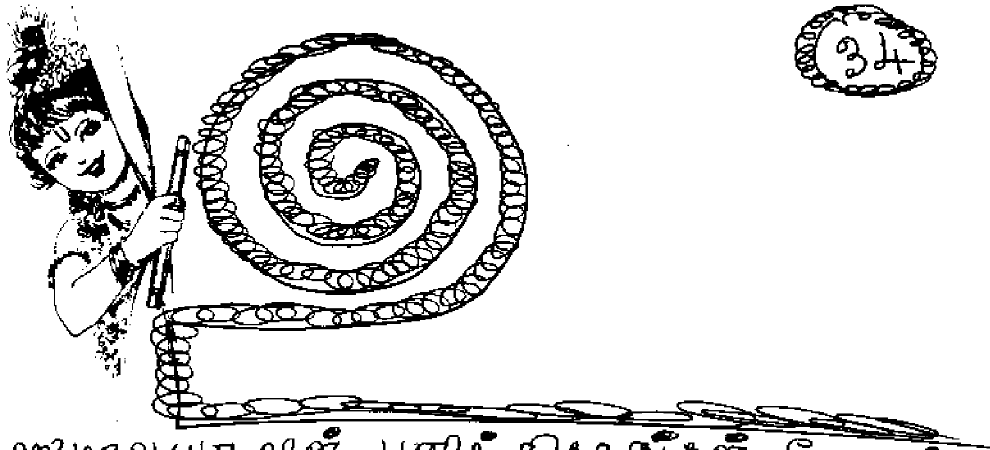

ஹிமாலயாவின் பனிச்சிகரங்கள் ஸ்ரீமஹான்கள்

தவ! கூடமாகிய சிகரம் கேதார

என கருதப்படுவதால், அவற்றின்!

திருவடிகள்! ரிஷிகேஷ் ஹரித்துவார்!

ஆகிய இரண்டென உணர்க.

ஹிமாலயாவில், ஒன்பது பிலத்துவாரங்கள் உண்டு

கணவாய் கைபர்கணவாய்! போலன் கணவாய்! என்கிறோமே உண்டு

என்றல், போக்கு வரவு செய்யும் தாழ்வார!

பள்ளத்தாக்கு ஆகும்.

பிலத்துவாரம் என்றல் அருவிபாதை ஆகும்.

அப்பிலத்துவாரத்தினுள்ளே ஓர் நகரம் உண்டு.

அங்கு எல்லோரும் போக முடியாது

போனவர் மீண்டு வர முடியாது. இதுவே ரகசியம்

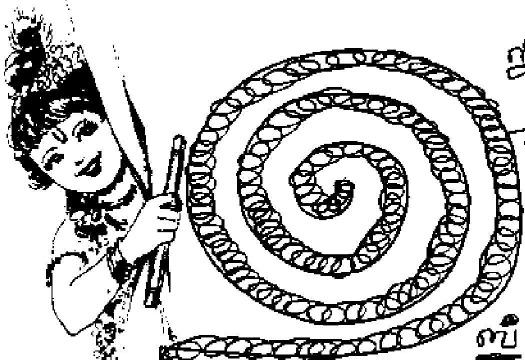

ஜீவர்கள் அனைவரும் (35)
தங்கள் பாவங்களை
கங்கையில் விட்டுச்
செல்கின்றனர். அவை
அப்பாவங்களை ஸ்ரீமஹா
ன்களின் தர்சன
ஸ்பர்சனங்களால்
கங்கை! நாசம் செய்கிறாள்
கும்பமேளா! ரகஸ்யம்.

ஜகத்தில்! மஹத் மறைந்திருக்கிறது! என்றால்?

நாமரூப! ஜக ஜீவ தோற்றம் ஏது எதோ?
எவை எவையோ? எவ எவரோ?
அனைத்தும். ஜகத் தே ஆகும்.

நாம ரூபம்! எல்லாம் நாசமான! நிலையில் உள்ள
ஸ்ரீமஹான்கள்! யோகிசித்தர்கள் ஞானிகள்!
அதாவது
தேவ தெய்வங்கள்! அனைத்தும் மஹத் ஆகும்.

ஜக நாம ரூபம்! தோற்றம் நிலையில் ஜகத்!
" " " எல்லாம் நாசமான " மஹத்!!

ஆகவே ஜகத்தினுள் மஹத் மறைந்திருக்கிறது.
என்று சொல்வதை. உதாரணமாக காட்டும் நிலையில்

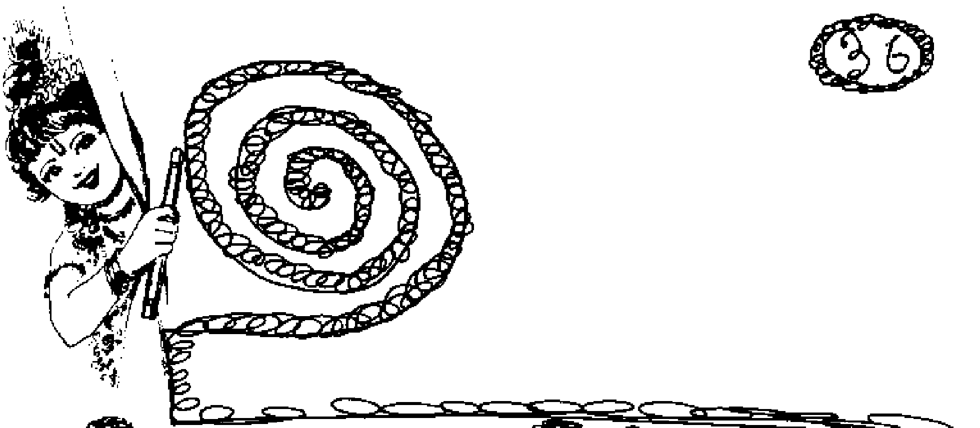

இமயமலையில்! சாதுக்களால் மறைந்திருக்கும், அழிவுறும் பூரண கும்பத்திருள்! (ஸ்ரீ ரகுவீர்மான் நதியால்) பூரண நிறைவாக திரும்ப வருகிறது ஓர் குகையில்! வெளிப்படுகிறது

பாதாள கங்கை! எனச் சொல்லப்படும் இடமாகிய ரிஷிகேஷ் ஹரித்துவார்! உள்நாட்டு கங்கையில்! தர்மம் & ஸ்ரீபதிப்பவர்களால் புனிதப்படுத்தி மாட்டு 24 தினங்கள் மறுபடியும் தம் பூரண கும்பத்திருள்! பாதாள தாரைக்கில் ஒடுக்கிக் கொள்கிறது என்று ஆதிபரிமாணங்கள் சொல்வர்.

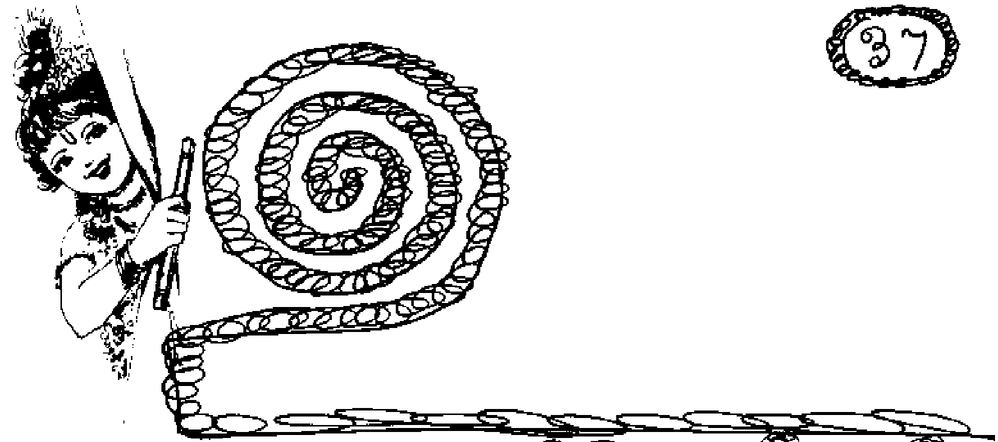

இந்த ஸ்ரீஞானிகள் வரும் தோற்றம்!

தொழுந்தே திருவடி! இவர்கள் ஸித்தர்கள்!

ஆனால் அவர்களின் காய ஸித்தி

பலத்தினால், உணவும் ஜலமும் ஏற்க முடியாமல்,

இயல்பாகவே நின்றுவிடும். இதனால் மலஜல!

உபாதைகளும் நின்றுவிடும்.

இவர்கள் பல ஆயிரம் அல்லது வருடம்!

வயதை தாண்டியவர்களாக இருக்கும்

பருமனில், சுமார் ஏழு அல்லது எட்டு

அடி! உயரமானது, அவஸியம் இருப்பார்.

பெரும்பாலும் இவர்கள் சிவயோக

ஸித்தர்களாக! இருப்பதால்

மலஜல துர்நாற்றம் இல்லாத நிலையில் நிர்

வாண! நிலையில்;

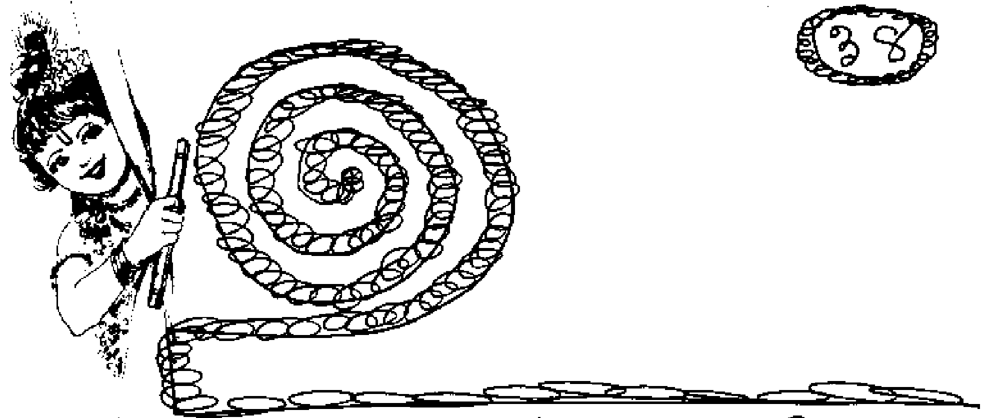

கமண்டலம்! திரிசூலம்! யோக தண்டம்!
ஆகிய இம் மூன்றையும், உடையவர்களாகத்
இருப்பார். ஜடாமுடி! உன்னையும் பண்!
மடங்கு உண்டு. ஜ டா ம கு ட ம்!
இவர்களின், அணிகலன்களும்! ஆதரவாயும்!
அமைகிற தென உணர்க.
ஜய் சங்கர்! ஹர ஹர மஹா தேவ்! என்ற
நாம உச்சாரணையும் இவர்கள் உயர் பேச்சாகும்.
இவர்கள் அவதூத (நிர்வாண)
நிலையில் இருந்தாலும், வழு வழு வென்ற, ஓர்
புதுமை! நிலையில், தோற்றுவார்கள் என
உணர்க.
வைத்தியம் :- அம்மா! ஓர் சிறிய தேர்வில் இவர்கள்
(1) அபார சக்தி எதனால் பெற முடிகிறது?
(2) காம நுகர்ச்சியோ! பொருள் பற்றோ! இல்லாத

ஸ்ரீமதே /ராமானுஜாய

இவர்களுக்கு **மனம் வக்ரமான**
தன்மை ஏன்?

(3) ஸ்ரீ பகவந்நாம உச்சாரணம், இருக்கும்
ஸமயத்தில், இவர்கள் அஹங்காரம்,
மேலோங்குவது ஏன்? இம் மூன்று கேள்வி
களுக்கும், எம்பெருமானுக்காக, திரு
வாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமாதா?

ஸ்ரீ ரங்கா :- (1) கேள்வி :- இவர்கள் அபார
சக்தியுள்ளதனை பெற முடிகிறது?

பதில் :- இவர்கள் **மனவலிமை**
உடையவர்களாகும். மாயாவைப் போன்று, (இம் மனோவலிமை)
என சொல்வதைவிட, மாயாவை **விட**
சக்திவாய்ந்தது மனமாகும். இதன் காரணம்,
மாயாவின் மகனே மனமாகும் என அறிக.
ஆகவே ஆற்றல் உண்டு.

40

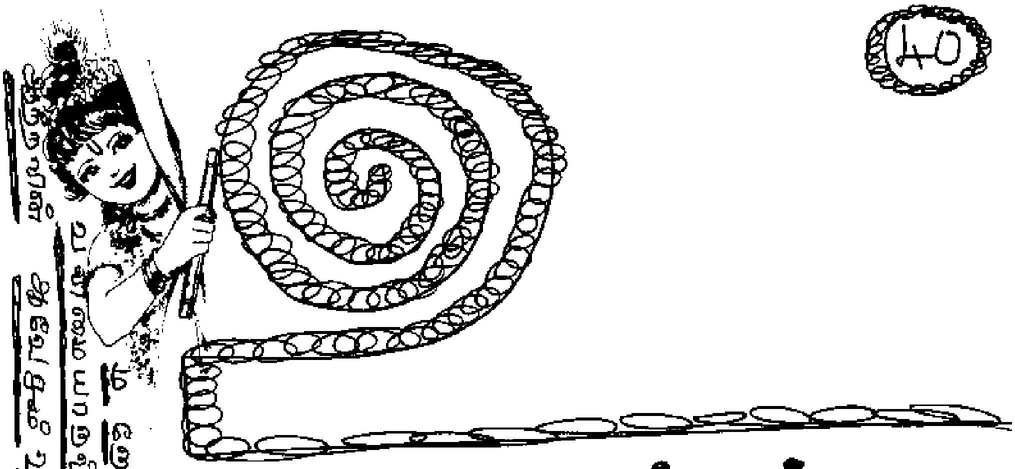

மனோ வலிமையாலும், அபார ஆற்றலும்;
வாயுவும் (அசைவு சஞ்சாரம்)
மனமும் (இணைந்து பிணைந்தமையால்
நடுநிலையாகச் சஞ்சாரமும்! உண்டென உணர்க.

(2) காமநுகர்ச்சியோ! விஷய பொருள் **பற்றே**

கேள்வி:-
இவ்வாறு இவர்களுக்கு மனம் வசமானதன்மை என்ன?

பதில்:- மனம் என்றுமே நினைப்பும்! மறப்பும்! ஆகும் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அதைப் போல் இவர்கள் மனமானது, இவர்களுக்கு
அடங்கி (மறுக்கிறது) இவர்களை
அடக்கிக் கொள்கிறது என உணர்க.
காரணம் மன ஆற்றல் மிக்க வலிமையாகும்.
அவர்களுக்குள்ளேயே யார் பெரியவன்!

ஸ்ரீபகவானிடம் பணியாமல் நீ! என்னிலும் பெரியவனா? என்ற போட்டி பொறாமையே அஹங்காரம் ஆகும்.

யார் சிறியவன் என்ற போட்டிப் பொறாமை! இது மனதின் இரும்பாரம் நீண்ட நாள் வாழ வேண்டும்; என்ற **ஆசையும்** மனம் வக்ரமாகக் காரணமாகும்.

கேள்வி :- ஸ்ரீபகவந் நாமம்! உச்சாரணம் இருந்தும், அஹங்காரம் மேலோங்குவதேன்?

பதில் :- ஹே அன்பான திருவடி! இது ரொம்ப ரொம்ப முக்கியமான கேள்வியாகும். காரணம் ஸ்ரீபகவந் நாமம்! சொன்னால் அஹங்காரம் **நாசமாக!** வேண்டும். இதுவே நியதியும் விதியும் ஆகும், ஆனால் இங்கு இது **மாறு!**படுகிறது.

காரணம் :- இவர்கள் ஸ்ரீபகவன் நாமாவை உருகி அழைப்பதில்லை. மாறுக.

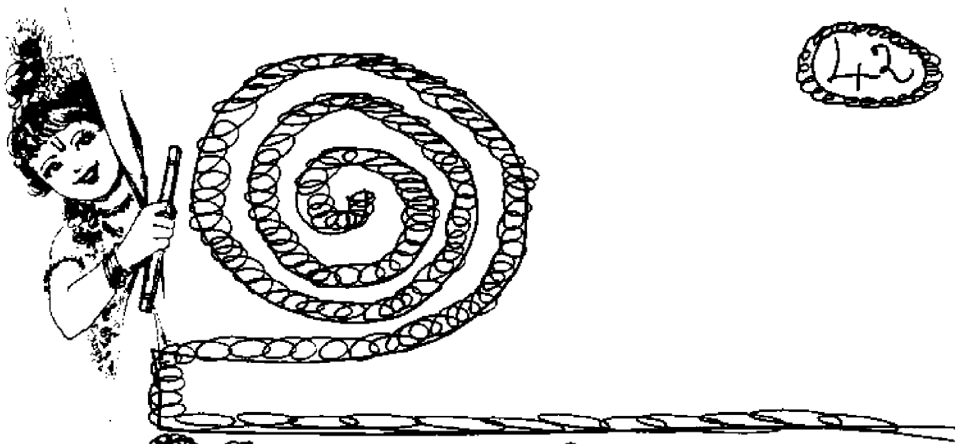

ஆதிக்க அதிகாரங்களை தாபத்தோடு அழைப்பதே காரணமாகச்

சைத்தியம் :- புரியவில்லையே அம்மா! எப்படி அழைத்தாலும் நீங்கள் வருவது தானே எமதய்யனின் கருணை?

இதில் என்ன பேதம் உள்ளது மாதா?

ஸ்ரீகங்கா : கலகலகல கல வென சிரித்துக் கொண்டே கொடுத்தே உன்றில் வேறு. மந்திரங்கள் இல் வேறு. அழைத்தால் உள்ள பெறுவாம் என்பது உண்மை. அருட்டி உணர்ச்சி

[illegible] வரவேண்டும் என்றும் வந்தே ஆகவேண்டும் என்றும்.

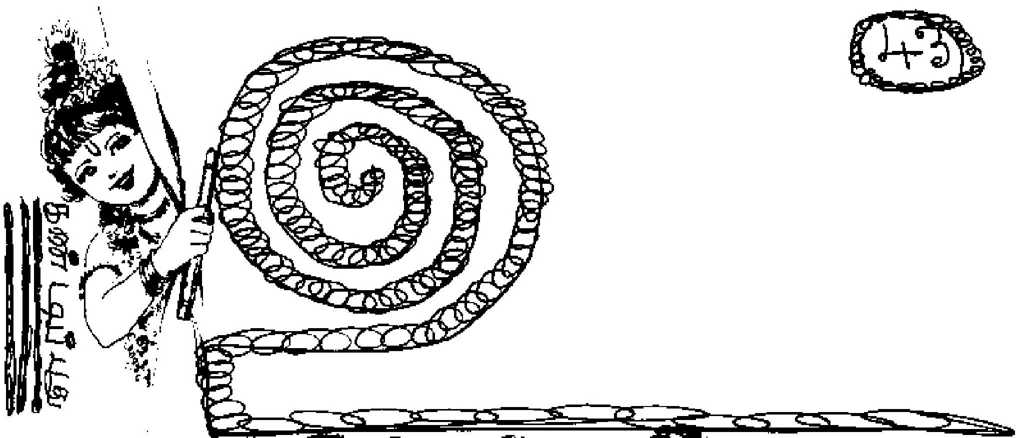

(43)

உ அவர்கள் ஸ்ரீதர்கள் நீலியாலேம்.

தொகுந்தே.

வைத்தியம் :- அப்படியானால் இவர்கள்

அழைக்கும் நாம் தென்ன மாதா? ரூவி?

ஸ்ரீகங்கா :- இவர்கள் அவரால் எப்படி இருக்கும் என்

ஹர ஹர மஹா தேவா! சம்போ மஹா தேவா!

ஹே சங்கரா! ஹே சதாசிவா! கால காலா!

ஹே திரிசிவா! ஹே திரிநேத்ரா/நித்தா! பேயா!

என இன்னமும், பல விதமாக ஓர் மகிமை!

மரியாதை! இல்லாமல் அஹங்கார!

தொனியில், அவரை அழைப்பார்கள்.

பணிவு! பாதையான ஸத்ய குணம் பொறுப்பு எதிர்ப்பு

தெரிவியாமல், ஒன்றே அகவேண்டும்.

ஸ்ரீபகவான்

அடாவடியின் ஆர்ப்பாட்டம்

இன்பத்தின் எல்லைக்கே போய் விடும் அதன்

மாயா போட்டி போடுவதில்லை
சக்திகளோ ,, போடும்
அவை இரண்டுக்கும் போட்டி என்று
உபசார வசனமாக சொல்லலாம்.

முடிவு! அவர்களுக்கே தெரியாது. இதன்
போட்டி! எப்படி இருக்கும் என்றால்???
என்னுடைய சக்தியின்! சக்தி பெரிதா?
உன்னுடைய (ஸ்ரீ பகவானின்) மாயையின்! ,, ,, ?
என கேட்பதைப் போல் அமையும். அங்கு
அம்மாயாவோ, விட்டுக் கொடுத்த நிலையில்,
நீயே! பெரியவன் யாம்! என்றென்றும் இல்லாதவனே
என ஸ்ரீ கவனித்த பர சொரூப நிலையில் தன்னை
மறைத்துக் கொள்ளும். அவர்கள் நாடகமே ஜகத்தில
நிலவும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வர். இதோ ஸ்ரீ பகவானை
அந்தத் திருமேனி ஆதாரமாயும்! ஆதரவாயும்!
அசைவியான் ஆனந்தமாய்! பார்த்தவர் யாவருடை
பார்த்த வண்ணம் மௌனமாக இருக்கும்.

45

உங்கள் சுபவ சுவன
சந்தேகங்களுக்கு
நீங்களே காணும் இரண்டே!
ஆக்கியத்வம் பெறுகிறதென்று உணர்க.

அன்பான ஆத்மஞானக் குழந்தைகளே!
உங்களுடைய வைத்தியக்கார அப்பன்!
ஸத்குரு தம்முடைய / உங்களுடைய பரமகுருவின்
ஸ்வமாக பெற்ற, ஸ்வய அனுபவ உபதேசம்:
காமகாஞ்சனை! ஆசையை
வெறுக்காதே! விரும்பாதே!
உன்னிடம் இயல்பாக!
இருப்பதிலும்! கிடைப்பதிலும்! நடப்பதிலும்!
தவணைங்கர ஏற்றுக் கொண்டு.
ஷோதிருபாநிதியே! கருணைக் கடலே!
இது போதும்! போதும்! பிரபோ!
பூரண நிறைவை! என அருள்வாய்
கண்ணீர் மல்கி, பிரார்த்தனை செய்வீர்களாக.
அவஸ்யம் நிறைவுறும். பூரணமாகும். — ஜபாபா.

16

முன்னல் நடந்த உரையாடலில் சில
நே ர் வி யி ன்
வி ரா க் க ம் காண்க

ஸ்ரீ வாணி :- ஓர் கேள்வி கேட்டாள்! எங்கள் ஊர்! எங்கள் இடம்! என்றால் உன் ஊர்! உன் இடம்! எது கொழுந்தே???????

வைத்தியம் :- அம்மா வாணிமாதா! தயை செய்து இந்த ஏழையை மன்னிக்கவும் இப்பதில் ஏற்றுக் கொள்ளவேணுமென்று, உன்பாதம் பணிந்து மீண்டும் மீண்டும் வேண்டுகிறோம்.

ஸ்ரீவாணி :- பரவாயில்லை கொழுந்தே! குழல் இனியது! யாழ் இனியது! என்பர் தம்மழலை! சொல் கேளாதவர்! என்று ஓர் ஸ்ரீமகான் சொன்ன வார்த்தையுமிருக்கேறு கொண்டுளம் அன்பு மழலையின்! வார்த்தையை ஏற்கிறோம். எம் செல்வமே.

வைத்தியம் :- அதன்! நிலையிலிருந்து வந்து அன்பான எம் மழலைச் செல்வங்களே! நீவிர் மேலும்! தோன்றியதும், தவழ்ந்து விளையாடியதும், இப்பணிமனையே! இது

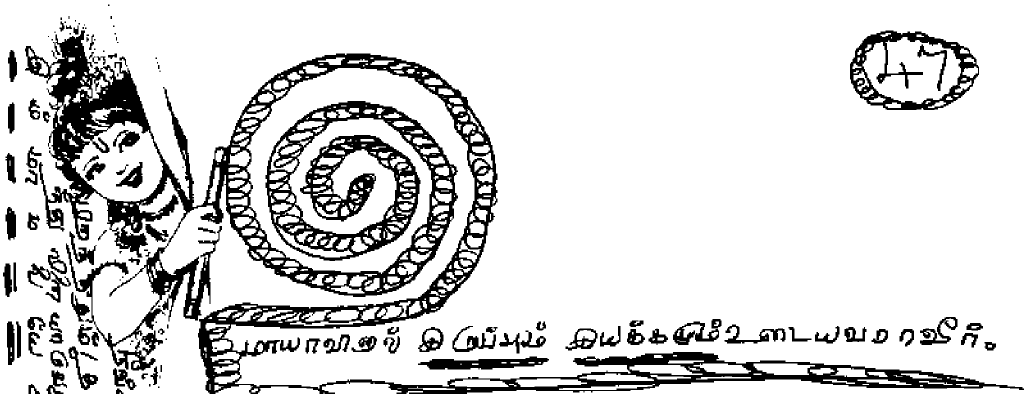

உபசார வசனமே உண்மையல்ல

யாம் ஓர் பரதேசியே!

பரத்தையே தேசமாக உடையவன்

ஆனால் நீங்களும்/நானும் எல்லாம் நாமரூபமாக

இவ்வெண்பதே ஸத்தியம்.

மேலும் அதாவது?

எம்மில் நீங்கள் நாமரூபமாக இல்லை

அனால்

உங்களில் யாம் அதுவாக உண்டு!

இதுவே பிரமாணமான உண்மையமாம்.

மூவரும் இணைந்த குரலில் வந்தவாக்கு: ஹே

பக்தானின் பாகதானியே!

இப்படிப்பட்ட அமிர்தமான வாக்கை கேட்க,

எத்தனை ஆனந்தமாக இருக்கிறது தெரியுமா?

பிரம்மானை நீக்கத்தில் கரைந்து கலந்து மயமாவதாக

என ஆசி அருளினார்கள்.

48

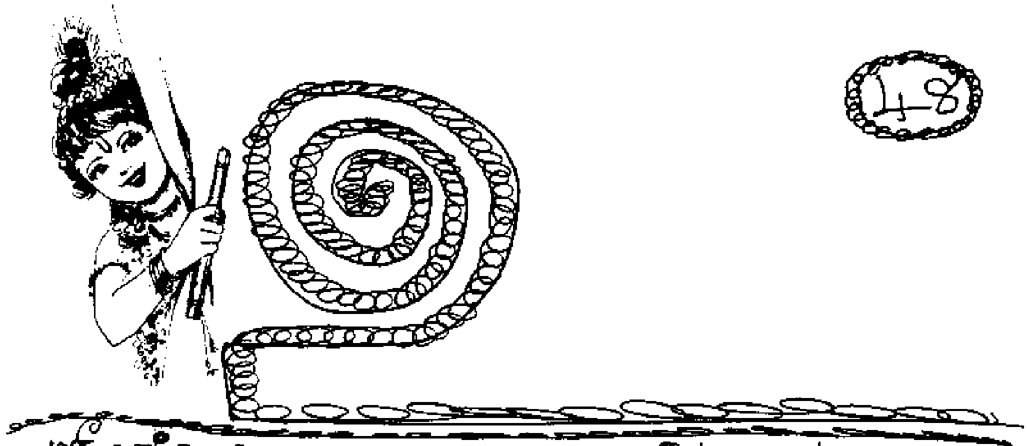

ஸ்ரீ கருத்தா:- உன்பாஷையில் ஹயன்! ஹரி! ஹரன்!
என்பது, சமஸ்கிருத அகராதியில் சொல்வதில்,
கூட அனாபுள்ளா! ஜலம் என்றும்,
குடத்துடன் கூடிய ஜலமல்ல வென்றும்,
அகண்ட பாவன மண்ணை, சொல் ஜம்திதியில்
மண்ணை இருகிய பாறையானதை எனச் சொல்லி
வடிவமற்ற **மூன்றுபாறைகள்!**
என்றும், இவ் அதிக திசியால், நாமம் மூன்றும்!
ஸ்ரீஹயன்! ஸ்ரீஹரி! ஸ்ரீஹரன்!
தராத **பெருத இஸ்டு!** எனச்
சொன்னார் தேவர் யாவரும்! மற்றும் மானவரும்!
மற்றும் தன்னை உணர்ந்த ஸ்ரீமஹான்களும்!
சிரம்! தாழ்த்தி, ஏற்றுக் கொண்டனர்.
ஆவ் கிலித்ய யாம் சொல்லும் **ஸ்ரீஹரியை!**
நீ ஏற்கவேண்டும் திருவடி.

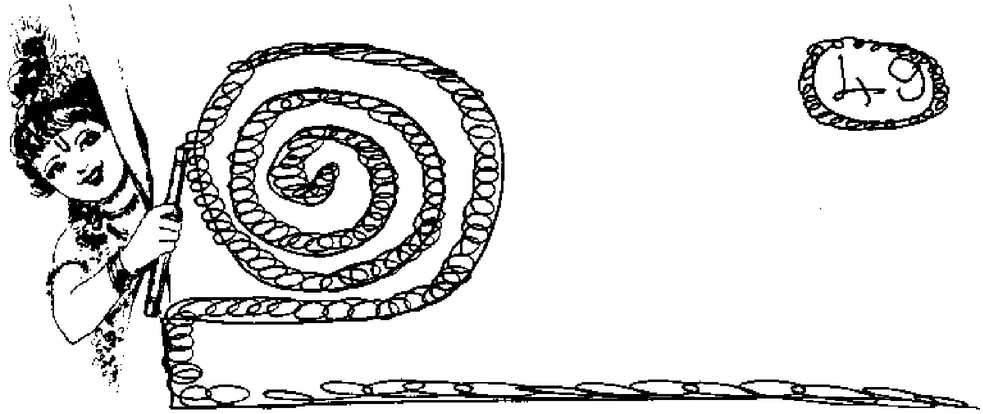

வைத்தியம்:- ஓம் அன்பின் மாதா! தங்கள்

தேவி! எம் சிரம் தாழ்த்தி உன் பாதம்
பணிந்து! வந்திருக்கும் அம்மா.
மேலும் தொடருங்கள்.

ஓர் இடத்தில் ஸ்ரீ வாணியின் வார்த்தை கவனிக்கவும்

வாணி:- ஹேதானி அடிகளே! எம் சகோதரி!
சொல்வது தாங்கள் கூறுவது உண்மையே. இந்த

சொல்வாக்கு! இவ்வியாழ்வில் அந்த
செல்வாக்குக்கு! இடம் எது? என வருகிறது.

அங்கு அம் வைத்தியத்தின்! பதிலாவது:-
ஓம் அன்பியர்களே! மாபெரும் மாதாசிகளே!
இந்த சொல்வாக்கு! செல்வாக்கு! என்ற
வார்த்தையின் மாயாஜாலமவாம்! உங்கள் அனைவருக்கும் பொருந்தும்.
இந்த வார்த்தை பொருந்தும் அம்மா!
அதன் காரணம் ?

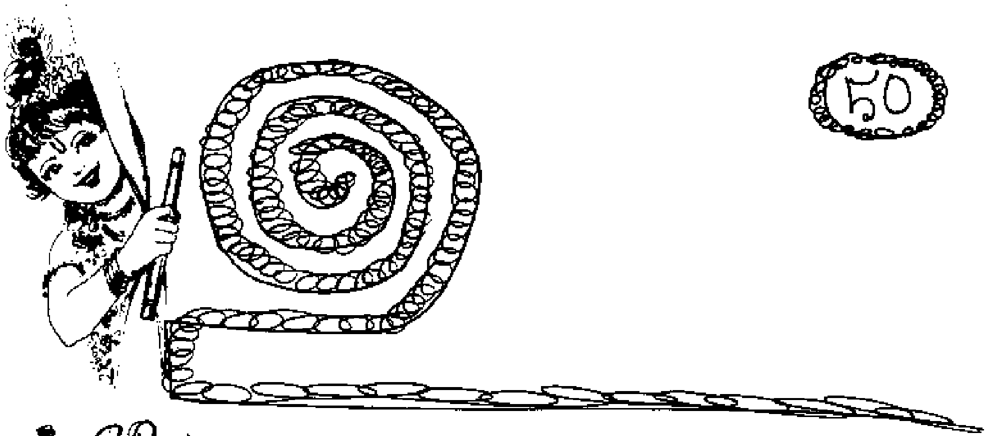

எந்நிலை சொல்லும் பொருளும் அற்று நாசமான நிலையில் கர்மா கர்மா இருப்பதுவே எம் பிரம்மானந்தமாகும்.

உட்கருத்து!

ஓர் தோற்றம் உண்டானால் (ரூபம்) பொருளிருந்தால் அதை உண்டு எனச் சொல்லும் வாதிகள் நாமமும் உண்டு. ஆகவே இங்கு

தோற்றமே ரூபம்! இவ்வித

அதை விளக்கும் நாமம்! இவை.

ரூபநாமமே! இயற்கை! ஆகும்.

நாம ரூபமே! செயற்கை! ஆகும்.

இவ்விரண்டும் இல்லாத, காலாதீத பரமே! அதுவேயாம்! அனுபவிப்பீர்கள் [illegible]

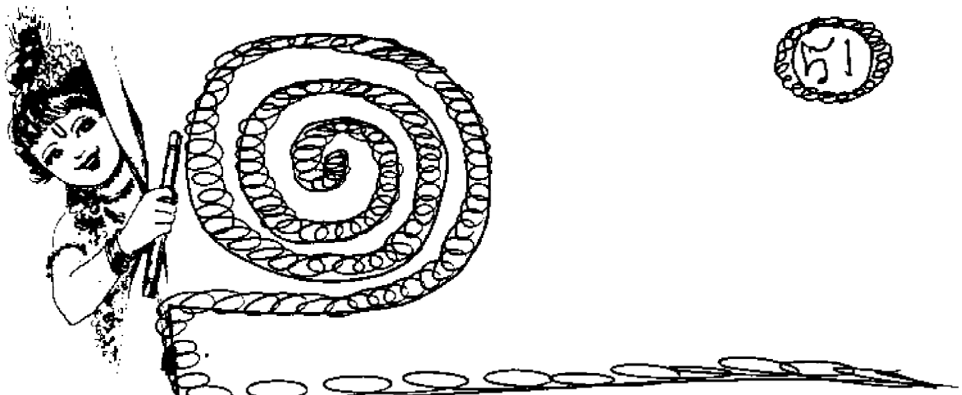

இப்படி சத்தியத்தை! ஒலித்த அந்த

ஒன்றுக்கு! நால்வரும்!

ஸ்ரீகங்கா! ஸ்ரீயமுனா! ஸ்ரீவாணி! ஓர் மைத்ரியம்!

திருவடி பணிந்து நமஸ்காரம் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீகங்கா :- தொழுந்தே திருவடி! பேரன்பு! பேரறிவு! உடையவர்கள் எவரெவரோ அவர்களோ ஆதி ஸ்ரீமான்கள்! என குறிப்பிடுகிறீரே. அதற்கு சிறிதளவு விளக்கம் வேண்டும் தருவீரோ?

மைத்ரியம் :- அம்மா! ஸ்ரீகங்காமாதா! பேரன்பு என்பது பெயரில் நாமாவில் அதாவது பெயராளியும்! என்றும் பொருள்படும் அன்பு! செலுத்துவதால் பாசம் அல்ல.

உள்ளே உணர்வது அன்பு! வெளியில் காண்பது பாசம்!

உள்ளிருப்பை உணர்வது அன்பு! பொறுப்பை காண்பது பாசம்!

உ

52

நாம ரூபம்! குணம் குறி! கடந்த நிலை!

பேரானந்தம்! மெய்பக்தியின் முதிர்வு.

பேரறிவு! என்பது **சர்வசாட்சி** நிலை ஆகும்.

இது அ க ண் ட பர பா வ னை! ஆகும்.

ஜீ வ ன் மு க் தியின் **கதி** உடையவர்கள் ஆகும்.

இவர்களையே ஸ்ரீமஹான்கள் என்று, ஆதிஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம் அம்மா.

ஸ்ரீகவிதா :- கட கட கட கட வென மணிச் சிகரங்களே, அதிரும்படி சிரித்துவிட்டாள் ஏனய்யா திருவடி! இது உன் வார்த்தையின் **மாயா ஜாலமா?** உண்மையின் **விளக்கமா?**

எப்படி? எப்படி? இவ்வார்த்தை இரண்டையும் இணைத்தே எடுக்க வேண்டும் இவர்களையே ஸ்ரீமஹான்கள் என்று; **ஆதி** ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்

எ.......ன்.......று.......ம்?

இ

ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் நீங்களே. இந்த ஸ்ரீமஹான்கள் இந்த ஏழை வைத்தியமும்! அதோடு இணைந்த வைத்திய நிகழும் ஆரம்பம்.

இந்த! ஸ்ரீ மஹான்கள் யார்?
ஆதி! ஸ்ரீ மஹான்கள் யார்?
யின அந்த வசமாக மாட்டிக் கொண்டாய்!
(அந்த வைத்தியம்! ஸ்ரீகங்காமாதா சிரித்ததை விட, அதி! பலமாகவே சிரித்துவிட்டது.)

வைத்தியம்:- ஏனம்மா? இன்னும் புரியவில்லை?????மா!

நீங்களும் (கங்கா! யமுனா! வாணி!) உங்களின் உன்னாட்டு உதவாக்கரை வைத்திய விஞ்ஞான்

ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் நீங்களே. உங்களிடம் யாம் கேட்டதை

நீங்கள்! சொன்னதாக யாம்! சொல்கிறோம்.

இப்படி எடுக்கத் தெரியவில்லையா அம்மா?????

௫

ஸ்ரீகாவிரி அன்னை வருகை!

இவ் வாசகங்களை கேட்டதும் மற்றும் இரு தேவியரும் (யமுனை & வாணி)

பலே! தாஸிதாஸனே!!! பலே! பலே!

என கைகொட்டி சிரித்து விட்டனர்.

இந்த ஆரவாரத்துடன் ஸ்ரீ காவிரி! அன்னையும் அங்கு பிரத்யக்ஷமானார்.

தேவியர் இருவரும் (கங்கா! யமுனா! வாணி!) இந்த ரோவல், வரவேண்டும் தங்கையே! வரவேண்டும். உன் வரவு நல்வரவாகுக.

ஸ்ரீ குறுமுனி அகஸ்தியரு பிரான்! நலமா தேவி??? (எனக் கேட்டனர்)

ஸ்ரீகாவிரி :- எல்லாம் நலமே! எல்லோரும் நலமே! அனைவரும் நலமே! உங்கள்! அனைவரின் பரிபூரண கிருபையாலே.

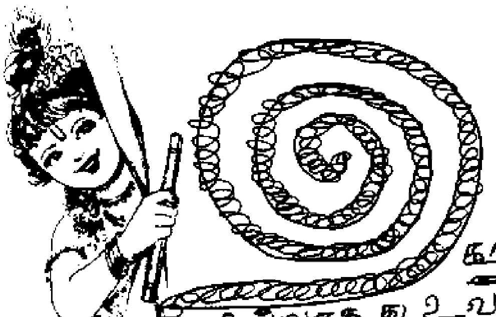

கற்றது கைமண்ணளவு!
கல்லாதது உலகளவாகும் என்பது நம்
ஸ்ரீவாணியின் அடக்கத்தை உணர்த்துகிறது.

ஸ்ரீவாணி:- ஏனம்மா காவிரி! நீ ஓர் பெரிய
புதிதான தத்துவத்தை சொல்கிறாயே? அதன்
விளக்கம் என்ன? அதாவது எல்லாம் நவமே!
எல்லோரும் நவமே! அனைவரும் நவமே! என்று
இது **ஆணை?** குறிக்கிறது தங்காய்???

ஸ்ரீகாவிரி:- அக்கா இது தாங்களுக்கோ
தெரியவில்லை?

ஸ்ரீவாணி:- அன்புத்தங்கையே! **யாம்!**
கற்றது **கை!** மண்ணளவே.
கற்காதது **உலகளாகும்!**
சிறு துரும்பையும்! அலட்சியம் செய்யலாகாது.
அத்துரும்பும்! பல் குத்த உதவும்.
எவரிடமும் எக்காலத்திலும் எந்நிலையிலும்
அலக்ஷிய ம் காட்டலாகாது.
அப்படி செய்தால் நம் **வசஷியத்தை!**
இழக்க நேரிடும்

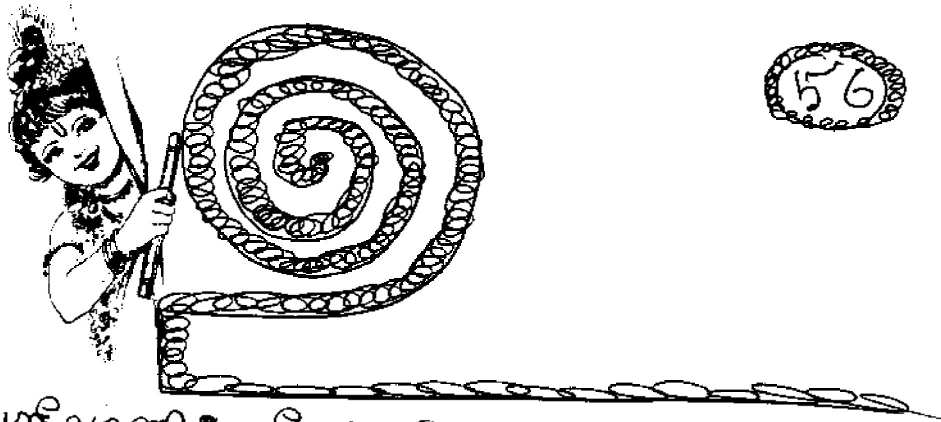

56

ஸ்ரீ வாணி :- நீ விளக்கம் சொல் காவிரி?

ஸ்ரீ காவிரி :- என் அன்புச் செல்வன் ஸ்ரீ பாபாவின்! அடக்கம் அப்படியே பளிச்சிடுகிறதே அக்கா!!! அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும், என்பது சத்தியமே. மேலும் யான் சொன்ன வாசகங்கள் எம் குழந்தை பாபாவுடையதே. அவன் அறிவுரைகள்! அன்பின் மொழிகள்! அருகே யான் வாசம் செய்வதால், இப்படி உரை மொழிகிறது. அம் மூன்றின் வாசகம்:-

(A) ஆய்வாய் நவமே :- அண்ட பிண்ட சரா சரங்கள், எல்லாம் நவமே!

(B) எல்லோரும் நவமே :- அறிவின்! (மேலைத்திணம் உட்பட) அறிந்த ஜீவர்கள் எல்லோரும் நவமே!

(C) அனைவரும் நவமே :- கிருமி கீடகம் முதல் கொண்டு தோன்றின மறையும், மறைந்தன தோன்றியும், என்று நிலையிலுள்ள அனைத்தும் (ஸ்ரீதேவர்களும் இதில் அடக்கம்) அனைவரும் நவமே!!!

ஸ்ரீகங்கா :- ஆமாம் காவிரி! ஸ்ரீமஹாத்மா குருமுனிவரை **மட்டும்** நாங்கள் தானே கேட்டோம்?
நீ சொன்னது இத்தனையையும்! நாங்கள் கேட்கவில்லையே காவிரி!!!

ஸ்ரீகாவிரி :- (முதலில் ஸ்ரீகங்காவின் திருவடிகளில், மண்டியிட்டு ஸ்ரீபாதநமஸ்காரம் செய்து அவள் திருவடிதூளியை தம் சென்னிமுடிக் கொண்டு, சொன்னதில் :- அக்கா! நாம் சொல்லும் குருமுனிவர், அகஸ்திய பிரான் திருக்கரங்களில் உள்ள கமண்டலம் இப்பூமியின் **சிறந்தையுமன்?** தான். அப்பூமியோ திருமாலின் சரீரத்தின் ஆயிரம் தலையால் **ஒருதலை**யின் பாரமே. அந்த சரீரமோ உன்னையும், உன்னைய வளையும்? சேர்த்தே சொல்லலாம் உன் **கட்டுவிரல்** மோதிரமாமே.

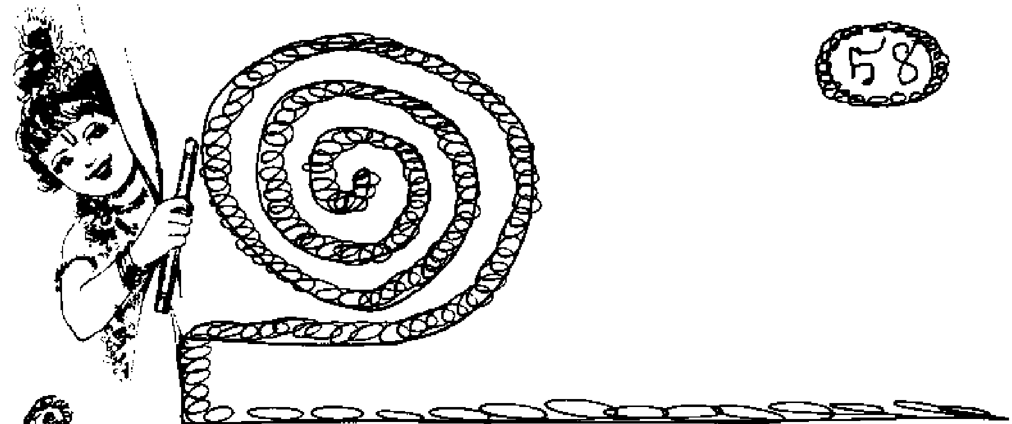

நீயோ! அந்த ஸ்ரீசிவத்தின்! அவத்தர் அடக்கம் பாதி! அந்த சிவமோ! மெய் அன்பர்களின் ஸ்ரீபாததூளி!

அதுவே அணு! அதுவே பரமாணு! அதுவே ஆத்மா! அதுவே பரமாத்மா! அதுவே பரம்பிரம்மம்! அதுவே காலாந்தரமாகும்!

அ......ப்......ப......ர......மே!

யாம் கூறிய எல்லாம்! எல்லோரும்! (அகிலமும்! அண்டமும்!)

தாங்கள் கேள்வியால், எல்லாம் அடங்கி விட்டன. ஆகவே அம்பலில் வந்தது அக்கா. அக்கா! அக்கா! குற்றம் ஏதேனின், இந்த ஏழையை! மன்னிக்க வேண்டுமென, சொல்லி காவிரி தன் உரையை முடித்துக் கொண்டாள்.

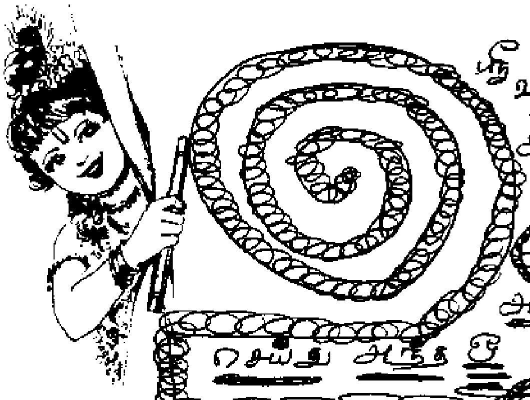

ஸ்ரீ வாணியின் வாக்கு:- 59

அன்பின் குடியின் பாபாவின்
பாடம் அறிவையும்
நாமஜெபத்தையும்
அடித்து நொறுக்கி நாசம்
செய்து அந்த ஜென்மக ஆக்கிவிடுகிறது.

மற்றும் மூவரும் கங்கா! யமுனா! வாணி!
ஸ்ரீ காவிரியின் உண்மை உணர்வின்
விளக்கத்தைக் கேட்டு மெய்மறந்து நின்றனர்.

வாணி:- இத்தனை விளக்கமும் இவருக்கு
எப்படி வந்தது? கடல் மடை திறந்த வெள்ளம்
போல் பாய்ந்து வருகிறதே! இது ஆச்சர்
யத்திலும் ஆச்சரியமே.

யமுனா:- என் அருமை சகோதரி வாணி!
இது நம் தங்கை காவிரியின் வாக்கல்ல.
அவள் அருகில் உள்ள, அன்பின் குடியின்!
பாபாவின் ஆகும். நம்தாஸி அடிகளா!
எல்லோரும் பாபா! என அழைப்பதின்
மர்மம், இப்பொழுதுதான் புரிகிறது.
முன்பே நீதான் சொன்னாயே இந்த பாபா!
ஸ்பா மா ன் ய ன் அ வி வ. இவன்தா
தை க் கா ர ன் என்று,
ப ழ வி
அது சத்தியமே.

வைத்தியம்:- வீண் பேச்சும்! புகழுரையும்!
தேவையில்லை. அம்மா! கங்காமாதா!

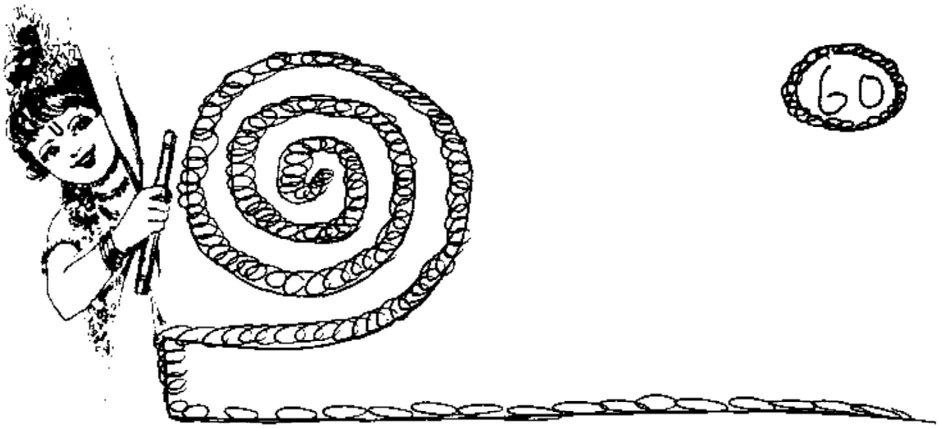

நாதன்களின்! தொடர் அருளமுதம்!

தொடரட்டும்.

ஸ்ரீகங்கா :- ஓர் முக்கிய ரகஸ்யம் ஒன்றுண்டு.

நீயும்! எமதய்யனும்! (உமதய்யனும்) 1970ல் தீர்த்தயாத்திரை வந்தசமயம் எமதய்யனுக்கு தெரியாமல், ஓர் குகையில்! ஞானியாய் அமர்ந்தாயல்லவா?

வைத்தியம் :- ஆமாம் அம்மா. ரிஷிகேஸ் மேல் பகுதியில், கங்கை கரை ஓரமாக சுமார் 5 மைல்கள் தூரம் இருக்கலாம் அம்மா.

ஸ்ரீகங்கா :- அது சிலகாலத்தில் நாராய நாராணன் (வைப்ரேஷன்) வாஸஸ்தலமாகி பக்குவ ஆன்மாக்களின் உள்ளத்தை கவர்ந்திழுத்து அறிவு ஆக்கும் ஆற்றல் உள்ளதாகி விட்டது கொழுந்தே!

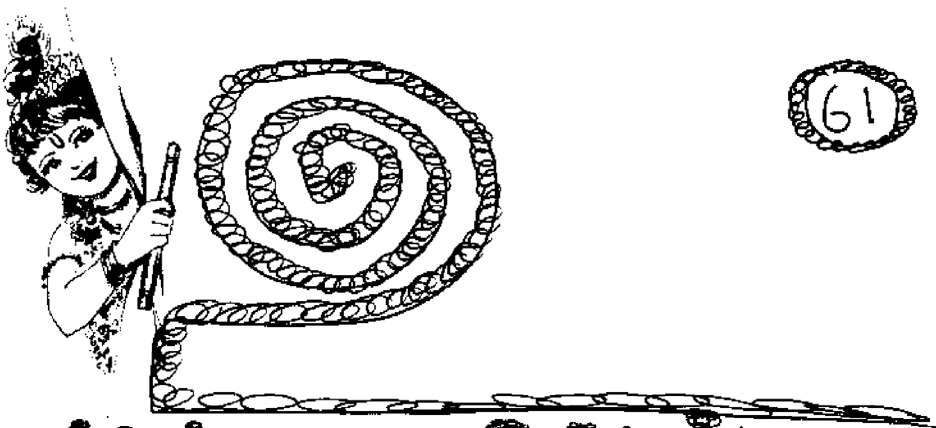

வைத்தியம் :- அதுவும் அவன் திருவருளால்
கருணையே அம்மா. இப்போது அங்கு என்ன
விசேஷம் நடைபெறுகிறது அம்மா?
ஸ்ரீகங்கா :- ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா அக்கரையில்
அன்ன பானாதி நித்திரை இல்லாமல் சுமார்
30 ஆண்டுகள் நாம ஜபம் செய்து
நம் ஸ்ரீகண்ணனின் கருணை தரிசனம்
பெற்று, அனேக அன்பர்களுக்கு, வழிகாட்டி
யாகவும் இருந்து, இப்போது சமீபத்தில் ஓர்
மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் சமாதி அடைந்தார்.
அவருடைய சீடர்கள் நாள் தோறும் அங்கு
சாதனை செய்து வருகிறார்கள் போலும்!
அவர்கள் சாதனை பஜனை நாம ஜபம்தான்
அது இறையன்பு வாய்ந்த இடமாக மாறிவிட்டது
தெரிந்ததே.
வைத்தியம் :- அம்மா கங்காமாதாஜி!
ஒருவன் அவன் கைப்பதுமை யெனஆக்கிக்
கொண்டால் போதும். அவனே அந்தக்காரியம்
நிறைவும் முடிவும் பெறும் அதிசயம்.

(62)

ஸ்ரீபாதசேவை!

வேகம் வேண்டாம். **ஏக்கம்** வேண்டும்.

இம்முறை பத்ரி யாத்திரையின்! ஓர் முக்கிய அனுபவம்:- **ஸ்லோகம்!** வினை தாங்கிய பதுமைகளே. இந்த ஏழை வைத்திய முன்வினையை முடித்து; (உங்கள்) விழிகளே **அழிக்க!** இந்த ஓர் பதுமையே. இதை அறிவின் அமைதியாய்! உணர்ந்தவர்கள் மட்டும்! உணர்வர். ஏனையோர் (மணிமடியிலிருந்து மீளாதோர்) உணரார்.

பத்ரியிலும், ஹரித்துவாரிலும், நடந்த பாராயண காலங்களிலும்; அகண்ட பாராயண காலங்களிலும், ஒரு சில குழந்தைகளுக்கு மட்டும்!

(1) **அவன்**/ அழைத்த அழைத்து; ஸ்ரீ பாதசேவை தந்தானே போலும்?

(2) அதேபோல் ஒருசில குழந்தைகளுக்கு மட்டும்! உச்சிஷ்டம்! வழங்கியிருக்கிறான். (இந்த ஏழை அறியாது)

(63)

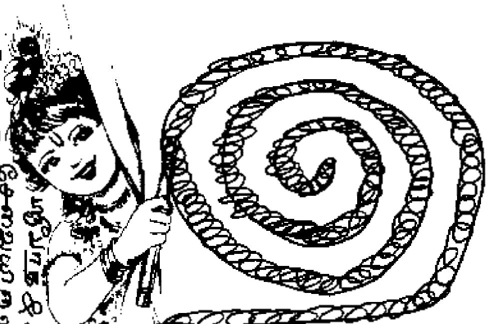

அ து ச ம ய ம் அங்கு

(1) அனேக குழந்தைகள் மட்டும் மனை அருவருப்பும் & ஓர் புழுக்களும் அடைந்தனர். (இவர்கள் மனதின் பிடியில், அகப்பட்டோராவர்)

(2) ஒருசில குழந்தைகள் மட்டும் ஆனந்தம் அடைந்தனர். (இவர்கள் பக்குவம் அடைந்து வருகின்றனர்)

(1) அவர்கள் புழுக்கள் எப்படி இருந்தது எனில் :-

(A) வேண்டியவர்களை மட்டும் அழைத்து பாதசேவை கொடுக்கிறார். வேண்டாதவர்களை எல்லாம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டார்.

(B) இன & ஜன பேதம் இவரிடம் தென்றுகிறது.

(C) அவர்களை விட நாம் எந்த வகையில் தாழ்ந்தவர்கள்?

(D) நாம் அன்றன் குடியில் சேர்ந்தவராம் நம் சாதியான்கரவும் பயதின் தாராதரம் (அனுபவமில்ல)

என்று நினைத்து உணர்ச்சிகள் பொங்கிட்டன.

என்ன? என்ன

(64)

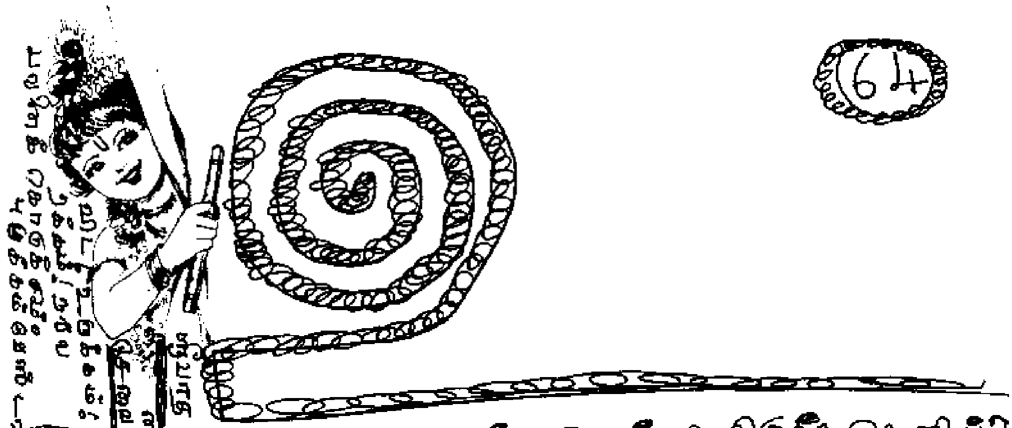

(2) இவர்களின்! ஆனந்தம் எப்படி இருந்ததெனில்?

(A) அவர்கள் மாபெரும் பாக்கியவான்கள்.

(B) அப்பதுமைகளின் ஹிருமனம்! அறிந்து செயல்படுகிறீர்

(C) நாம் மனமாக இருப்பதைப் பின்னால் பக்குவம் படவில்லை அவசியம் பக்குவம் படுத்திக் கொள்வோம். அவர்கள் பக்குவம் பட்டவர்கள்.

(D) சாதனையின் காலம்! முக்கியமல்ல. வயதும் முக்கியமல்ல. அனுபவமே முக்கியம்.

என்ற மெய்! உணர்வுகள் மேலோங்கின.

ஆஹா! சேவை செய்த குழந்தைகள்!

பதுமைகளாயினர்! பதுமைகளாக்கிவிட்டான்

அப்பதுமைகளை யெவ்வாம்? கண்ணா! ஆக்கினாய்

(தேவ தெய்வங்கள்) ஆனவது

(65)

உ

கங்கா | யமுனை | வாணி (ஸ்ரீ சரஸ்வதி) காவிரி | மூலிய யோக மாயாவதி |
ஸ்ரீ அன்னையர்கள் | ஆதிசிவத்திற்கு |
(பரம்பொருளுக்கு
ஸ்ரீபாத சேவை | செய்து ;

பாத சேவை
தூலமாக (பதுமைகளாக) செய்த பக்குவ ஆன்மாக்களின்
வினைகளை | உவர்த்தினர் •
கர்த்தாக்கள் | செயல்பாட்டு (செயல் படுத்தி)
கருவிகளை (பொம்மைகளை) புனிதப்படுத்தினர்.
குறிப்பு :- மனம் இன்னமும் சரிவர பக்குவப்
படாத தன்மையால், (தம்முள் இருக்கும் ஒன்றுமே
இன்னமும் பூரணமாக உணராமையினால்) அவர்களால்
இந்த ரகஸ்யத்தை | அறிய முடியாது கண்டீ.
(அத் தேவதெய்வங்களை அறிய முடியாது)

ஈரைந்து மாதங்கள் கருவறையில்

தூங்கிக் கொண்டே அமுது உண்ணும் குழந்தை!
எப்படி தாயிடம் அமுதுண்டதை அறியமுடியாதோ,
அந்நிலையே இந்நிலையும் அன்பின் **தாய்**! அறிவாள்
(உங்களை வழி நடத்துவதும் அந்த ஒன்றே அறியும்)
தேவ தெய்வங்களுக்கு இப்படி அன்பர்கள்
வடிவில் **சேவையை** செய்து தாமும்
பயன் பெற்று அக்கருவிகளையும் **பயன்** பெறச் செய்வது
(தெய்வம் மனுஷ்ய ரூபேண என்பதும் இங்கு பொருந்தும்.)
பெரும்பாக்கியமாக கருதுவதால் ஆதிசிவமான
கர்த்தாவாக அறிகிறோம்.
ஏன் என்றால் தேவ தெய்வங்கள் சூட்சுமமானவை.
அன்பர்களின் வடிவங்கள் ஸ்தூலமானவை.
இவ் கண்டு பயன்படுத்திக் கொண்டு, அதன்
பலனையும் அப்பக்குவ அன்பர்களுக்கு கொடுத்து,
அவர்கள் அறியா வண்ணம் சேவை செய்து முடிப்பது
தேவ தெய்வங்களுக்கு { நைவந்த கலியும் ஆகும்.
மாபெரும் பாக்கியமும் ஆகும்.

உ

மணப்பு மூக்கும் உடையவர் பக்குவப்படார்.

விருப்பு வெறுப்போடு! கூடிய அழுக்கை! ஆன்மாக்களுக்கு, இந்த ரகஸியம் தெரியவாய்ப்பில்லை. அறியாமை அவர்கள் கண்களை! மறைத்துவிடுகிற தென்று உணர்க.

இந்த அறியாமையின்! மூலகாரணம் என்னவென்றால்?

பொ.........று.........மை! ஆகும்.

பொறுக்க இயலாமையாகும்!

அங்கு அந்த எண்ணம்! எப்படி வருகிறது என்றால்?

(1) அவனுக்கு (அவளுக்கு) மட்டும் கிடைக்கிறதே????

(2) நாம் எந்த வகையில்! குறைந்து போனோம்????

(3) நம்மை விட (அவர்கள்) வயதிலும்! அனுபவத்திலும்! குடியின் சேவையிலும்! எந்த வகையில் உயர்வு????

என இன்னும், பலநிலைகளில் மனம் குமுறுவது! உள்ளே அந்தர்யாமியாய் உள்ளவராம், அவர்கள் அறியா வண்ணம், உணர்கிறே.

68

இது அவர்களுடைய மனப்பூசல் கொட்டுகிறது.

இதை இவர்கள் இப்படி எண்ணலாம்.

(1) ஹே திருவாசாகரமே! எமக்கும் உன்பரிபூரண கிருபை! எப்போது கிடைக்கும்? (பாதசேவை)

(2) அம்பாக்கியம்! இந்த அபலைக்கு இல்லையென்றாலும்; உன் கடைக்கண் (ஓரம்) பார்வை! ஒன்று போதும் ஐயனே!

(3) உன் திருவாக்காலேயே, ஸ்பரிச தீக்ஷையைவிட நயன தீக்ஷையும்! மானஸ தீக்ஷையும்! அதிவிரைவில் வினையையும்! மனதையும்! பரிபாகமாக்கி பக்திநாசம் செய்யுமென, சொல்லியிருக்கிறாயே. அந்த கருணை! எமக்கு எப்பொழுதும் உண்டு; ஏக பரிபூரணமாக நம்புகிறோம் ஐயா! உண்மை நம்பினோர் கைவிடப்படார்! இது உறுதி ஐயாவே!

69

உள்ள உருகிய வண்ணம், அமர்ந்திருந்தாலே போதும்.

செய்கையை (சேவையை) விட மன உருக்கமே முக்கியமாகும்.

அவர்கள் ஸ்ரீபாத சேவையையும் ஸ்ரீசிய பலன்! அவஸ்யம் கிடைக்கும். இது ஸத்தியம்.

உங்கள் உருக்கம்! ஏக்கம்! உள்ள கசிவும்! அவர்க்கும் பாக்கியமானவைகளே

நாமும் பெரும் பாக்கியமானவனே! அ வ ர வர் நிலை! கண்டு, அனைத்தும் இயல்பாக நடைபெறுகிறது

இங்கு பாத பூஜை! விருப்பு வெறுப்பு! பேதம்!

அவரிடம் இல்லவே இல்லை! நம்மிடம் தேவை இல்லை! ணை பொறுமையுடன் இருப்பது ஒத

அமைதி! ஸாந்தி! உங்கள் சாதனையும்! அதன் பலனும்! ஜீவன் முக்தியும்!

சுகம் ஏது, பாமரனுக்கு சொல்லுவோம்.

70

உ

பத்திரி & ஹரித்வார்! **மட்டும்** நடந்த
ஸ்ரீபாத சேவை யாத்ரகஸ்யம். மற்ற இடங்களில்லை
கங்கா! யமுனா! சரஸ்வதி! காவிரி! ஆகிய
நாள்வரும் ஸ்ரீ அன்னையர்கள் & மாயாக்கள்!
இணைந்து சேர்ந்த க்ரியால். ஸ்ரீ பரம்பொருக்கு
ஆதிசிவக்கிரீடு ஸ்ரீபாத சேவை செய்யும் செய்
இது அதுவாகிய அவர்கள்! தூரியமே!
தார்கள் என்றால்? இந்த ஏதை வைத்தியம் அறியாது
அந்நாள்வரும் சூட்சுமம் ஆகும். மாயாவாகும்.
சக்திகளாகும். **புண்ணியதீர்த்தங்கள்!**
ஆகும் என உணர்க.
இவர்கள் பேதம் இல்லாமல். அனைத்து ஜீவர்க
ளுடைய! பாவங்களையும்! நாசம் செய்ய **கடமை!**
பட்டவர்களாகும். இவர்கள் ஏற்கும் பாவம்
அனைத்தையும் **நாசம்** செய்வது, ஸ்ரீமஹாராணிகளின்!

(71)

உ

ஸ்ரீபாதம் அல்லது பாதுகையின் (சேவை அல்லது) தீர்த்தங்களாகும்.

ஸ்ரீபாதம் & பாதுகை/யின்

ஸ் ப ரி ஸ ம்/ அல்லது தீர்த்தங்களாகும்.

ஸ்ரீபாத சேவைக்கென (ஏற்றது) உகந்தது ஸ்ரீ அ ண் ணா வின்

வடிவங்கள்/ (ரூபங்கள்) ஆகும் என ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காகும்.

இந்நாள் வரும் ஸ்ரீ பாத சேவை செய்தோர்கள்

பாபங்கள்/ நாசம் செய்து கொண்டார்கள் என உணர்க.

இ(அன்பர்களின்) இனி கருத்து.

வினை & மனம்/ இவைகள் **மாயா**!

சரிபார்த்து, பொறுக்கிக் கொண்டது. அவர்களின் (தனித்தனியே) தூல உடலினுள்/ அந்நாள் வரும் கூட்டு சுகமாக

ஆவிர்ப்பவித்து/ கொண்டார்கள்

என உணர்க. இதில் ஓர் ரகஸ்யம்.

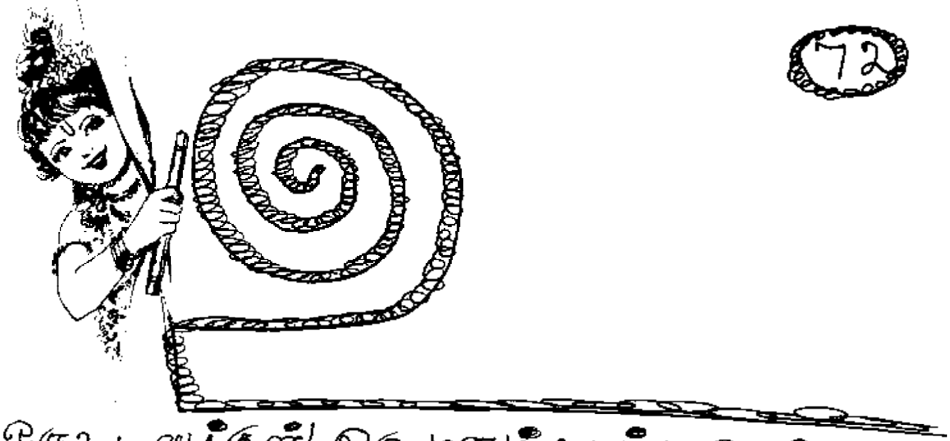

72

ஒரு உடலுக்குள் இரு மனங்கள் இருக்க முடியாது. இயலாது. கூடாது. ஆனால் அறிவின் நிலையில், ஜீவாத்மா & பரமாத்மா இரண்டும் ஒன்றே. ஆகவே, ஒருஉடலுக்குள் இரு அறிவுகள் (ஆத்மாக்கள்) இருக்க முடியும். இயலும். கூடும். இங்கு ஒருகனியில், இருமாங்காய் போல், ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் ஸ்ரீபாத சேவையால், (பரம் யோகனின்) ஸ்ரீ அன்னியர்களின் பாபங்கள் சர்வநாசமாகின்றன. அவர்களுக்காக விரத் தூபம் தந்த பக்தை ஆன்மாக்களின், விந்து & மனம் பரிபாலனமும் நாசமும் அடைகிறது.

உ

அதாவது வினை! தாபங்களை! சூட்சுமமான
மாயா! மயக்கிக் கொண்டு பாபங்களையும்
& வினைகளையும் & மனதையும் நீங்கண்டு!
நாசமும் & நாசமும் & பரிபாலனமும்! செய்கின்ற
எமைமட்டும், உணர்க்கால் போதும்.
ஸ்ரீ பாதம் & ஸ்ரீபாதுகைகள்! புண்யம்பத்தும்
கங்கை! எப்படி? ஏன்? புனிதமானது என்றால்,
ஸ்ரீபாததாஸியே! காரணம் ஆகும் என ஸ்ரீமஹான்களின் கணிப்பாகும்.

தாஸியே அணு! ஜீவாணு! பரமாணு! ஆத்மா! பரமாத்மா!
பரப்பிரம்மமென பரம்! ஆதிவஸ்தாவி
பரம பாவன! ரகஸ்யம் தாஸியில்! சுரூப பதார்
ஸ்ரீபாதகம் & ஸ்ரீபாதுகைகளின்! பாதசேவை & பாதுகாசேவை!
மிக மிக மிக மிக! அரிதிலும் அரிதாகக் கருதப்படுகிறது
என்பது ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் அனுபவ கணிப்பாகும்.

7 திருஷ்டி!

கடைக்கண்! பார்வைக்கும்! நயன!
தீக்ஷைக்கும்! சற்று விளக்கம் தேவை? மேலும்
மானஸ! தீக்ஷை! என்பது மனனமா?
அறிவின்! உணர்வா? சற்று விளக்கம் தேவை?

(1) கேள்வி:- கடைக்கண்பார்வைக்கும்! நயன தீக்ஷைக்கும்! வித்தியாசமென்ன? இரண்டிற்கும் விளக்கம் தேவை?

பதில்:- கடைக்கண் பார்வை வேறு! நயனதீக்ஷை வேறு! கடைக்கண் பார்வையின் ஓர் ரகஸ்யம் என்னவென்றால்? இதை ஓரப்பார்வை! என்றும் சொல்வர். நேர்பார்வை வேறு! ஓரப்பார்வை வேறு! இதை சற்று நிதானமாகவும்! மிகவும் கவனத்துடனும்! உணர்ந்தால்தான் விளங்கும்.

75

கடைக் கண்பார்வை! ஓரக் கண்பார்வை! திருஷ்டிப் பார்வை! கண் பார்வை!

இதனால் நடைபெறுவதென்ன? அதில் என்ன முடிவடைகிறது? இதன் ரகஸ்யம் என்ன?

என ஓர் ஸ்ரீ ஷஹரக்மாபத்ரியில் இக்கேள்வியை கேட்டார்?

பதில் :- இந்நான்கும் ஒன்றே. ஸாமான்யன் பார்வை, கோஷத்தில் ஆரம்பமாகி, துவேஷத்தில் நடைபெற்று, கர்மா பெருகும். இது மனக் கண் பார்வை ஆகும்.

ஓர் பக்தனின் பார்வையானால், மேலே சொன்ன தோஷம் & துவேஷங்கள், படிப்படியாக நாசம் செய்து, ஸ்ரீ பகவத் உண்மை கொடுக்கும். இது, அறிவுக் கண் பார்வை ஆகும்.

76

மற்றவர் மீது படும் போது
விழிகண் குருடாகும்:-
அங்கு மனத்திரை இருப்பதால்
அம்மனத்திரை மறைக்கும்.
உற்றவர் மீது படும் போது
மனத்திரையை விலக்க
ஏதுவாக இருப்பதால் தான்
ஞானிய பார்வையால், அதனைசெய்ய முடியும்.

ஓர் **ஞானியின்** / பார்வையானவ்,
மாயா / அங்கு செயல் படுவதால், மனதால்
தேடிய **வினையை** / சரிபார்த்து, அவ்வினையை
நடத்தும் **விதியை** காவத்தை
கண்காணிக்கும் கைக்கு பார்க்கும்.

அவ்வினையை, அழிக்காமல் / மிகமிக மிக மிக,
எளிதாய் நடைபெறும் நிலைக்கு, சூழ்நிலைகளை
மட்டும் மாற்றி அமைக்கும். (மாயாவினால்)
இந்த ஞானியின் பார்வை எல்லோர் மீதும்
படுவதில்லை. (அவர்பார்வை) மற்றவர் மீது மட்டும் படும்போது,
(அவர் கண்) விழிகண் குருடாகும். உற்றவர் மீது மட்டும்
படும் போது, **கருணை** பார்வையாகும்.

இது பேரறிவின் திருவையோடு
அறிவு செயல்படும் நியாயம்.

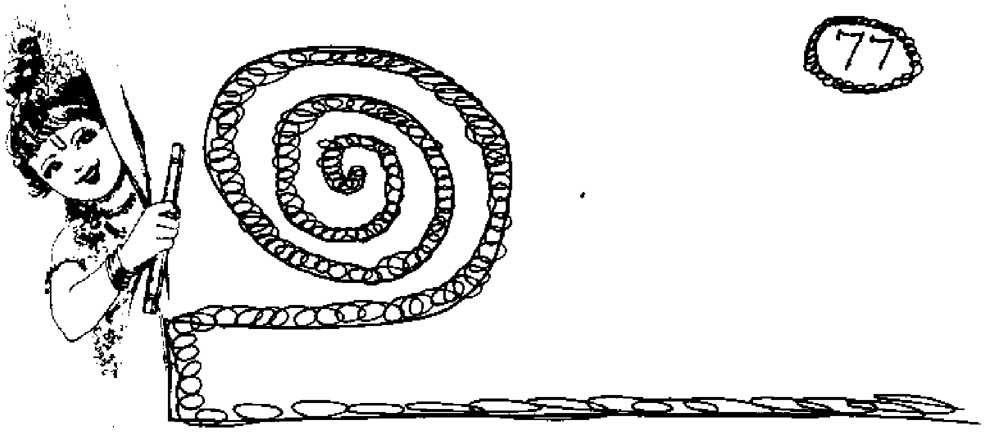

பொதுவாக, ஒருவரிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதும், ஒரு பொருளில் பார்வையின் கவனம் செலுத்தும் போதும், அப்பார்வையின் நோக்கு! அப்பார்வை, எட்டும் தூரத்திலுள்ள பொருளையோ! செய்கையையோ! **காணமல் காணும்** (பிறர் அறியா நிலையிலும், அந்நபர் அறியா நிலையிலும் காணும்) இதை, கள்ளப்பார்வை என்றும், திருட்டுப் பார்வை! என்று மஹான்கள் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம்.

இது!

ஜட! (நிலையில்) தோஷமாகும். **விஷ** பெருக்கமும் ஆகும். **கவனம்!** (சிதறடிக்கப் படும் எதையுணர்ந்த) இது **வைணக்க!** (தீர்ப் பார்வையாகும். இப்படிப் பார்ப்பவர் ஒருநிலைப் படமுடியாது. சந்தேக குற்றம் ஏற்படவும் வாய்ப்புண்டு.

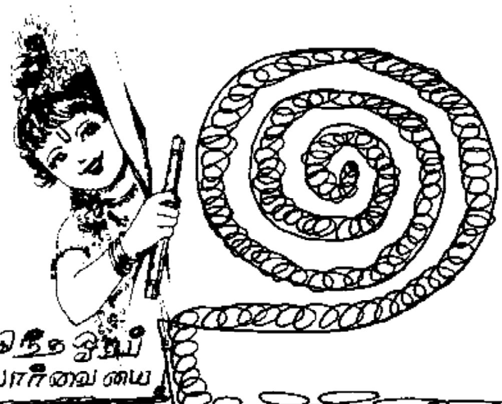

இந்த ஓம் பார்வையை

ஓ தெய்வீக நிலையால், ஸ்ரீமஹான்கள் பார்க்கால், விழி பரிபாஷை மூலம்.

புதிய விழி ஞானாநிலையால், பாதுகாக்கப்படும்.

ஹினயான் கருமை கொடுமை! நிவாரணம், அவசியம் உண்டு விசேஷமாக

மனம் செயல் இழக்க, வாய்ப்பு உண்டு.

இந்த ஓம் பார்வை ஞானா நிலையால், ஓர் ஞானியின் பார்வையில்

மனம் விழி, விழி மனம்

புரட்டிப் புரட்டி, புரட்டி புரட்டி விதை

வெறுத்தொடுக்கப் படும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வார்.

ஓர் ஞானியின் கடைக்கண் பார்வை பட்டவர்!

நிச்சயம், ஜீவன் முக்தி உண்டு.

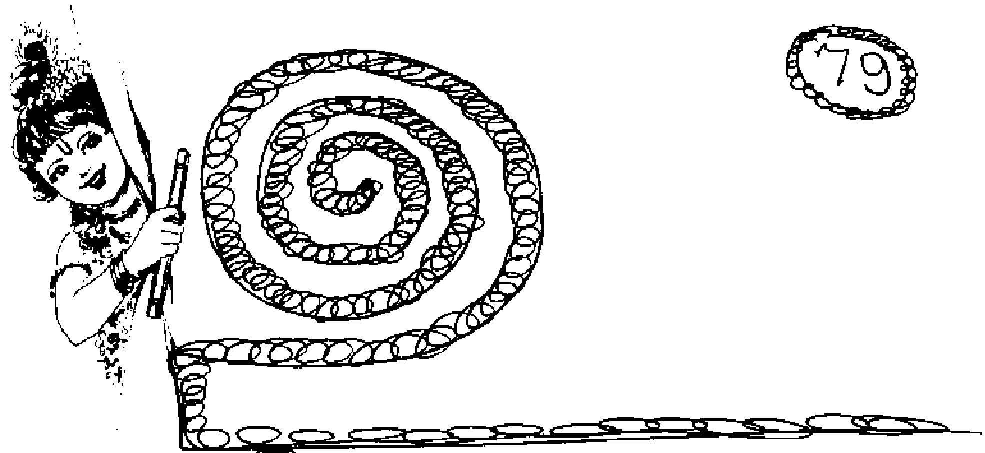

79

நயனத்தை :-

இது ஸத்குருவுக்கும் ! பரகுருவுக்கும் தான் ! பொருந்தும்

ஏனையோருக்கும் பொருந்தாது

என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

ஆனால் ?

இக்கலியில், ஸ்ரீ பகவானுக்கு முக்கியம் !

கொடும்பதாவி, ஸாமான்ய குரு என சொல்ல வேண்டாம்.

ஸ்ரீ பகவான் திருமையை ! பரிபூரணமாகப் பெற்ற

ஓர் பக்தனின் ! பார்வைக்கும், உண்மை (நயன நிலைக்கும்) **ஆற்றல்** உண்டு என உணர்க.

ஓர் பக்தனின் பார்வை ! ஸ்ரீ பகவத் **பக்தரு !** மட்டும் உரியதாகும் என உணர்க.

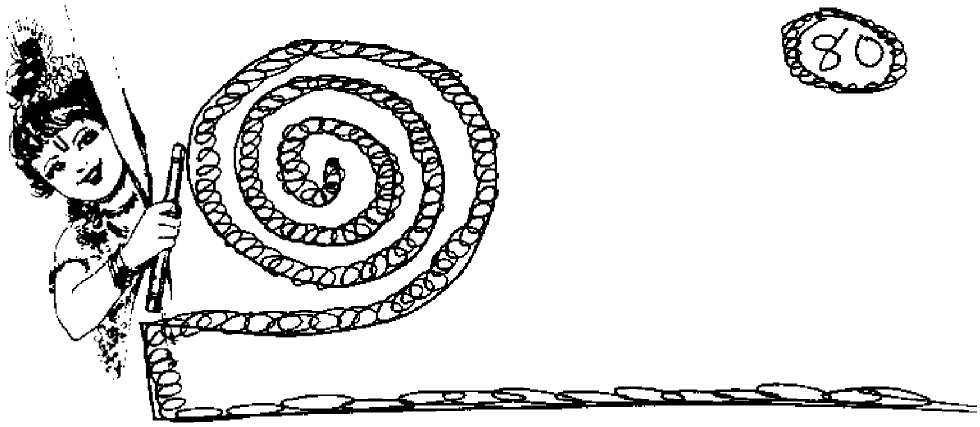

80

ஓர் ஸத்குருவின் பார்வையின் சக்தி! ஸ்பர்சம்! ஸவணம்! ஸந்தேசம்! ஆகிய, மூன்றையும்! ப ரி மா று! மீமக்ஷி கோவக்கிரமத்தில், நாசம் செய்யும் என, ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

அதேபோல், ஓர் பரகுருவின் பார்வை! அதி அதி அதி அதி அற்புதமானது!

என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம். இவர்பார்வை! சர்வ சாட்சி ரூபியில்! அமைவதால்; அகண்ட பேரறிவின்! திருஷ்டியாகும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர். அது ஊடுருவி! பாயும் தன்மையாகும் என உணர்க.

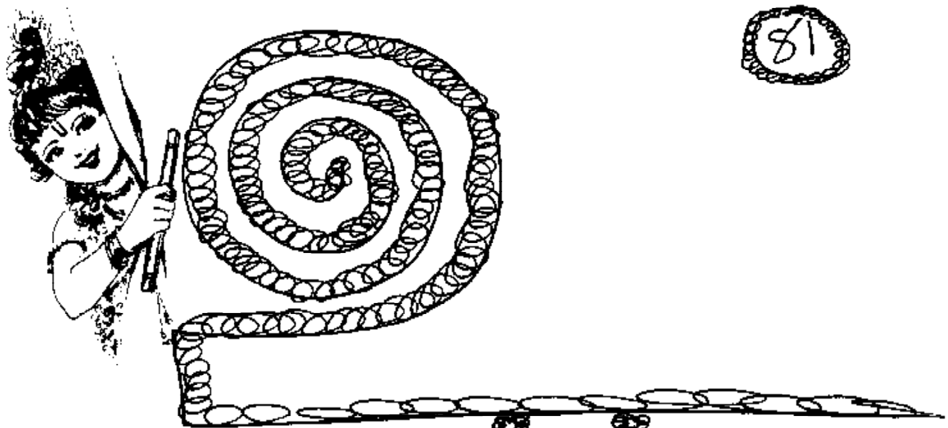

அப்பார்வையில் பட்ட எப்பக்குவ!
ஆன்மாவும் தம்பு வழியில். ஜீவன் முக்தி!
அடைந்தே தீருவர். இது உறுதி.
சூட்சும்:- இங்கு இப்பக்குவ ஆன்மா என்று
ஏன் போடுகிறார்கள் என்றால்
பார்வையால் பக்குவமா?
பக்குவத்தால் பார்வையா?
என்பது, பிரம்மரகஸ்யமாக பாதுகாக்கப்
பட்டு வருவதாக, ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.
இது ஒன்று மட்டும் ஸ்வய! அனுபவத்தால்
மட்டும்! உரைக்கக்கூடியது. உணர்த்தக்கூடியது.
இவர் பார்வையால், முக்கண் கண்டுபிடித்தேன்.
மட்டும்! புரியவைத்து அறிவுக்கண்!
ரகசியத்தை உணர்த்த

82

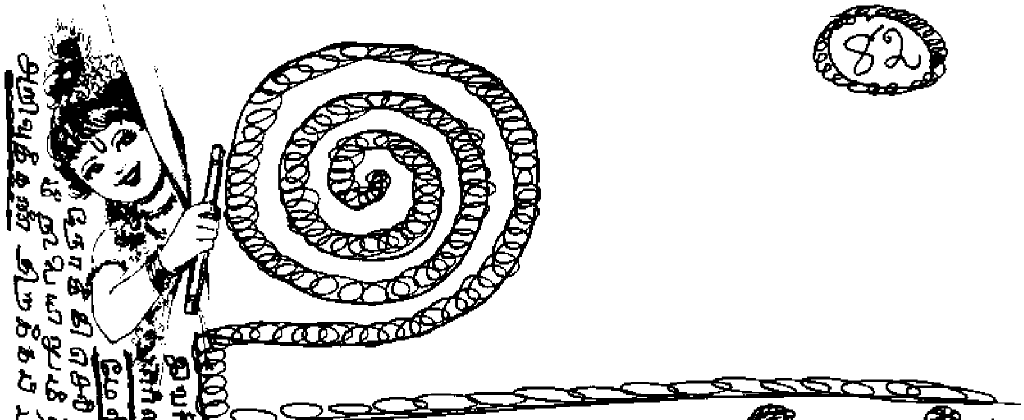

அதாவது, இவர் புறக் கண்களை மூடும்!

நிலையில் தான் அகக்கண்! (திறக்கப்படும்) அறிவுக் கண் அதாவது

ச ர் வ சா ட் சி நி லை யி ல்!

சர்வாத்மபாவனைத்த நிலையில்!

அதாவது எல்லாம் ஒன்றே! எ ல் லா ம்

பரப்பிரம்மானந்தமயமே!

என்ற ப....ர....உணர்வு! இயல்பாக

பிரகாசிக்கிறதென்று, ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். இதுவே பரகுருவின்

அகக் கண்ணையே நயனத்தை!

என நிறைவு செய்கிறேன்.

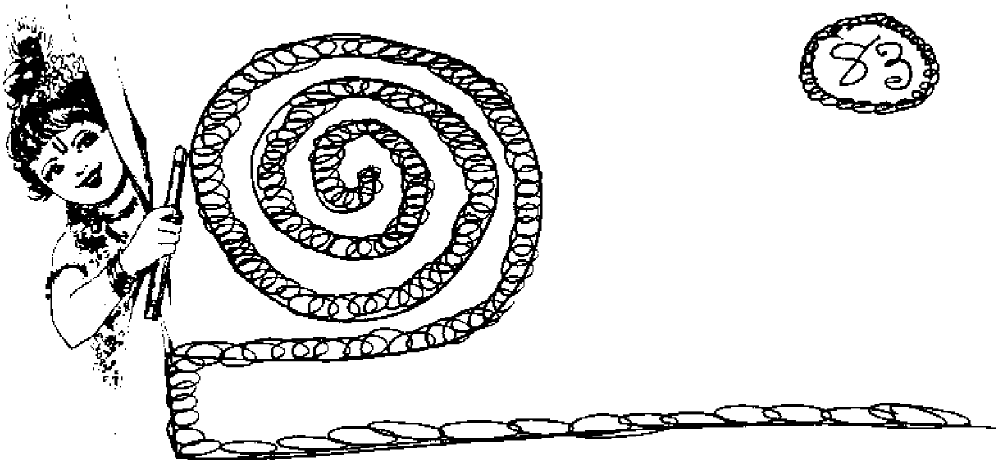

② கேள்வி :- மானஸதீக்ஷை! என்பது மன எண்ணமா? அறிவின் உணர்வா?? சற்று விளக்கம் தேவை?

பதில் :- மானஸதீக்ஷை என்பது, மன எண்ணம் என வாக்கிய விளக்கமாக கொள்ளுவராம். ஆனால் அது சரியல்ல. இது அறிவின் உணர்வே அதுவும் அறிவுக்குக் கொடுக்கும் சிறப்பு! அம்ஸ உபசார அம் ஸமாதம்.

இங்கு அறிவின் உணர்வு! என எதை கூறுகிறார்கள் என்றால்? இங்கு. பேரறிவின்! பார்வையையே குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று உரைக்கின்றது இதை ஓர் ஸத்குரு வாலும்! பரகுரு! வாலும்தான்! செய்ய முடியுமேயன்றி இனிய எவராலும்!

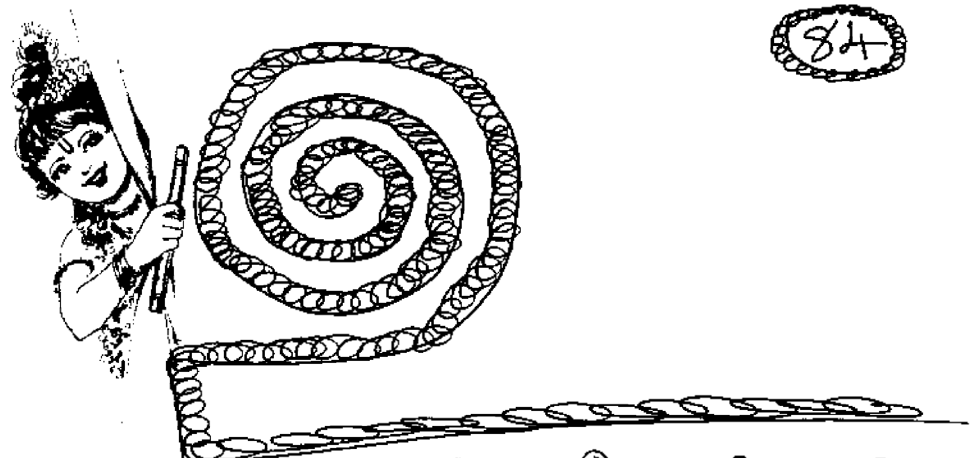

செய்ய முடியாதது என்பது, ஸ்ரீஹரன்களின் அனுபவ வாக்காகும். இம்மானவத்திறைக்கு ஓர் உவமான! கதை உண்டு.

ஆமையானது, ஜலத்திலும் தரையிலும் வாழ முடியும். எப்படி என்றால்? ஜலத்தில் இரை (உணவு) தேடும். தரையில் இனப்பெருக்கம் செய்யும். தரையில் தான் முட்டையிடும். (கிணற்று ஆமையாக இருந்தால், அக்கிணற்றின் சந்து பொந்துகளில், முட்டையிடும்) தரையில் முட்டையிடும் அந்த ஆமையானது தம் இரு பின்கால்களால் குழி (ஓர் பள்ளம்) தோண்டி அதில் முட்டையிட்டு, பின் தன் கால்களாலேயே, அம்முட்டைகளை மூடிவிடும்.

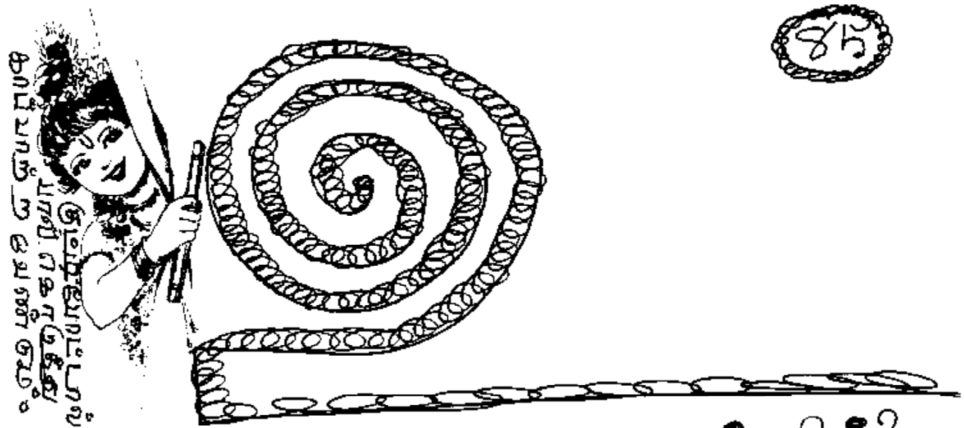

பின் அந்த ஆமை யானது, அடை காப்பதில்லை.
அம் முட்டைகளை, மறந்து விடுகிறது என்றே
சொல்லுவாம். ஆனால் ஒன்று முக்கியம்.
அம் முட்டை பொரிக்கும் முன், வேறு ஆமை
இனம்
யிட / இனம் பெருக்கம் சேராது
இயற்கையாகவே (ஸ்ரீ பகவான் கருணையால்)
குறிப்பிட்ட ஓர் காலத்தில்!
அந்த ஆமைக்கு, தாம் முட்டையிட்டது
எண்ணத்தில் வரும்! தம்!
என்றே, முட்டையிட்டோமே!!!
நம் குஞ்சுகள், என்ன வாயிற்று?
என எண்ணுமாம். இந்த வலிமை!
யான, எண்ணத்தால் அம்முட்டைகளிலிருந்து

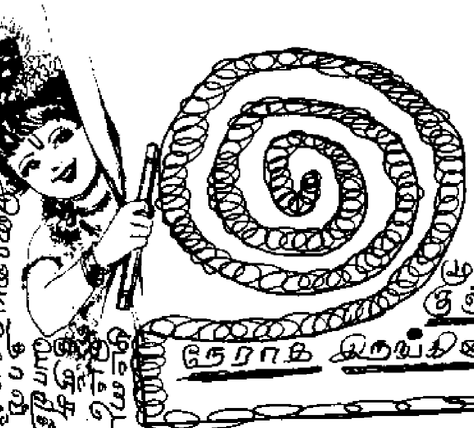

முட்டையிலிருந்து வந்தால் குஞ்சு என்றும், கருவிலிருந்து நேராக இருப்பதைக் குட்டி என்றும் உணர்க.

முட்டை குஞ்சு யோகி தாவி இறையைத் தேடிக் கொத்திக் கயிற்றை வேண்டும். முன்னே தானே வெளியில் வரும் போது?

ஆமை/ குஞ்சுகள்/ வெளியில் வந்தவுடன் என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். ஓர் சூக்கிய ரகஸ்யம் என்னவென்றால்? அக்குஞ்சுகள் வெளி வரும் சமயம்! அத்தாய் ஆமையும் **தெய்வாதீனமாக**! அக்குஞ்சுகள்! அருகே வந்து விடுமாம். அது சமயம் ஆமையும்! அக்குஞ்சுகளும்! சேர்ந்து நிலையில் சஞ்சாரம் செய்ய, இணைந்தே சென்று விடும். என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

இதனை விளங்கும் உண்மையாவது :-

ஸ்பரிச தீட்சையை விட, நயன தீட்சை! அதீதமானது. நயன தீட்சையை விட **மானச தீட்சை**! என்றும், அறிவின் உணர்வு! **அதீதமானதாகும்**!

இம் மூன்றையும் உணர்வது, என்னவென்றால்?

குட்டி போட்டால் பால் கொடுத்து காப்பாற்ற வேண்டும். குஞ்சு பொரித்தால் உணவு தேடிக் கொடுத்து காப்பாற்ற வேண்டும்.

(1) ஸ்பரிசத் தீட்சை :- விறகு போன்ற விண் (வெளிச்சம்) இருந்தாலும், ஸ்பரிசத்தால் உயர்த்தி உயர்த்தி எரித்து விடலாம்.

(2) நயனத் தீட்சை :- பஞ்சு போன்ற (பக்குவிகள்) பக்குவப்பட்ட மனம் (இருமனமும்! விருப்பும் வெறுப்பும் பட்டு நியமமே) இருந்தாலும், பார்வையினால் சுட்டெரித்து சாம்பல் ஆக்க முடியும். (சுட்டெரிக்கலாம் என்பது உபசார வசனமாகும்.) (பரிபாஷை பக்குவம்.)

(3) மானஸத் தீட்சை :- (அறிவின் உணர்வு) எல்லாம் ஒன்றே என்ற அறிவின்! ஓர்மித்த வலிமையான எண்ணத்தால்! கற்பூரம் போன்ற மனதை எரித்து எந்த

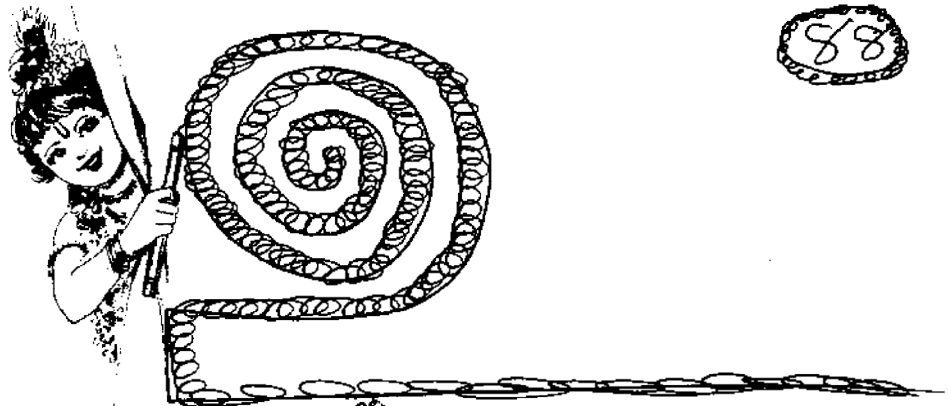

நடுவும்! இவ்வாறு செய்து விடலாம். மூன்றையதில் தூசி உண்டு. இரண்டாவதில் சாம்பல் உண்டு. மூன்றாவதில் எத்தடையும் இல்லை. அவ் முடிவில்! கரியே! சாம்பலாகும்! சாம்பலே தூளி! அணு! சீவாணு! பரமாணு! பரம்பிரம்மம் என, நடுவம் அமைந்துள்ளிருக்கும். இனி இரண்டாவது, கேள்வியான விளக்கம் காண்க. ஆமையானது! என்றே, இட்டமுட்டையானது. தெய்வ வலிமைத்தால். தான்! அம் முட்டையை, என்னுகிறதென்று உணர்க. இங்கு அறிவும்! பேரறிவும்! இணைகிறது என அறிக. மன எண்ணமறுவில் (ஆசை) சுவணத்தாகும். அறிவான் எண்ணமான அவ் பாதை! நிறைந்து, அமைதி! ஆனந்தம்!

உ

ஸ்ரீ குருநாதர் எண்ணமாகும்.

மௌனாவின் (எண்ணம் இல்) உணர்வாளர்,

எல்லாம் ஒன்றே/என்ற அபேத/திருஷ்டியில்

ஞானபார்வையினால்/

நாமரூப/ஜக/ஜீவ/ஈசன்/ வேறாகிகளும்

சர்வ நாசமாகி/ தன்மையினால்;

மாயை/ திரையும் என்பதைமட்டுமே.

அறிவின் உணர்வு/ என ஆகி

ஸ்ரீ மௌனங்கள் வாயிலாக அறிந்து, இதை நிறைவு செய்கிறேன்.

த மௌனம்

௯0

யார்? யார்? யாவர் கேட்பினும்
பெரியவர் சிறியவர்! ஆண் பெண்!
பக்தன் பாமரன்! விவேகி அவிவேகி!
ஆஸ்திகன் நாஸ்திகன்! எவரெனும் காணுமவர்!

புறக்கண்கள் மூடும் நிலை! :—

கண் & காது & வாய் (வாக்கு)

இவைகள், குறைந்து குறைந்து! குறைந்து குறைந்து!

நி...று...த்...தி...வ...து!

புறக்கண்கள் மூ...டு...ம்! நிலையாகும்.

அகக் கண்ணை! திறக்கும் நிலை :— எல்லாம்
புதுமைகளே! எல்லாம் நவமே! என்னும் பார்வையில்

அபேத திருஷ்டி!! படரும்.

எம்பொருள் யார்யார்வையும்!

கேட்டாலும், அப்பொருளில் மெய் பொருள்

நான் பதவிப உணர்வதே அறிவு! (உணர்வது நான்) ஆகும்.

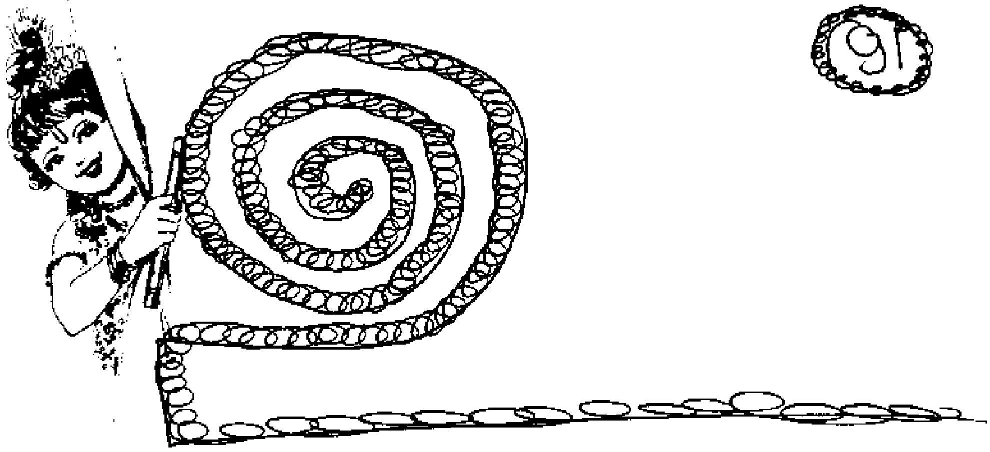

91

கடுமை! கொடுமை! வாக்கு (விருப்பு) பேசாதிருப்பதும்!

எரிந்த! எதிர்ப்பு! மறுப்பு! வார்த்தை பேசாதிருப்பதும்!

பொறுமையின் மணிவாய்! அமைதியின் சாந்தியாய்!

நிதானமாக! எல்லாம் நீயே என்று சரீரார்ப்பண நிலையில்

பேசும் வாக்குடன்! வாக்கை! காப்பாற்றும் நிலை அமைவதும்!

இருப்பதொன்றே நடப்பது நலமே!

என்ற ஆத்மஞான உணர்வுடன்!

அடங்கி இருந்து கொண்டு, எதையும்! எவரையும்!

அடக்காதிருப்பதும், எல்லாம் சிவமே!

எல்லாம் மண்ணே! மண்ணாகிய பரமே!

பரமாகிய மண்ணே! பரமாகிய நாமே! நாமாகிய

பரமே! என சும்மா சுகமாயிருப்பதுவே! (புறக்கண்களை மூடி) அகக்கண்! திறக்கும் நியமமே.

௧௨

பிரணவம் மா.....யா

விளக்கம்

8

வைத்தியம்:- ஸ்ரீமாதா கல்வாணி அன்னையே! ஓர் சிறிய விளக்கம் தேவை? கேட்கவாமா?

ஸ்ரீவாணி:- தாராளமாக கேள் கொழுந்தே! என்ன விளக்கம்?

வைத்தியம்:- நீங்கள் நால்வரும் (ஸ்ரீகங்கா, ஸ்ரீயமுனா, ஸ்ரீவாணி, ஸ்ரீகாவிரி) யோகமாயாவின் அம்சமோ

(A) உங்களுக்கும் யோகமாயா பக்தைக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன?

(B) பிரணவம் (ஓம்) உங்கள் லவா அம்சம்?

(C) பிரணவத்தில் சூக்ஷ்மம் & அசூக்ஷ்மம், பாசிமணிபோல், கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என, சொல்வதின் பொருள் என்ன? ஆசியுடன் இனிய கேள்விகளுக்கும் விளக்கம் வேணும் அம்மா?

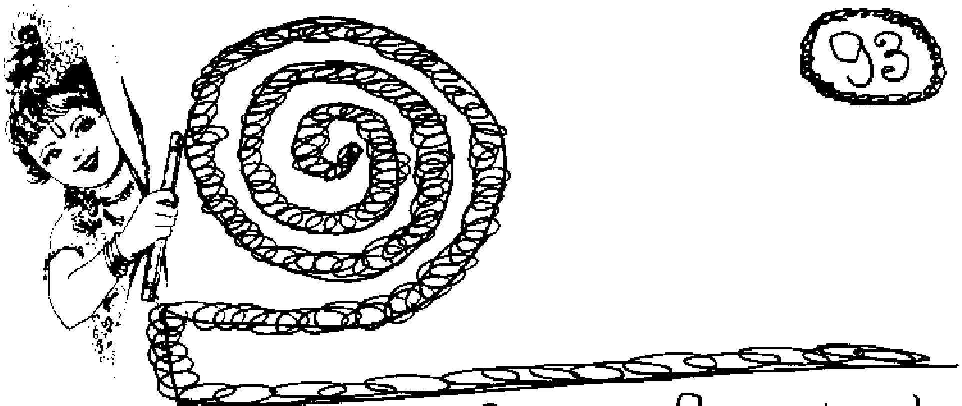

93

ஸ்ரீவாணி:- என் கொழுந்தே தாஸ்ரீதாஸனே! இது நீ அறிந்தது தானே? உன் குழந்தைகளுக்கும் சொன்னது தானே? பின் ஏன் இந்த கேள்வி மகனே?

வைத்தியம்:- அம்மா அம்மா! என்னதான் விளக்கம் தெரிந்தாலும்,

கலையின் (ஞானத்தின் சிறப்பிடமும், பிறப்பிடமும்) நானே/அம்மா ஆமையும் ஓர் நிலையில்,

யாம் | செயலற்றவன். நீயோ | செயலுற்றவள்.

உன்னால் தானே யாம் | இருப்பும் இயக்கமும் பெறுகிறோம்.

எம் குழந்தைகள்! உன் கிருபை பெறவில்லையானால் அனுபவம் பெறமுடியாதே.

இக்கவியே பாடம்/ படிப்பு/ பட்டம்/ பதவி/ பேர்புகழ்! தானே அம்மா? உன் ஆநீந்த!

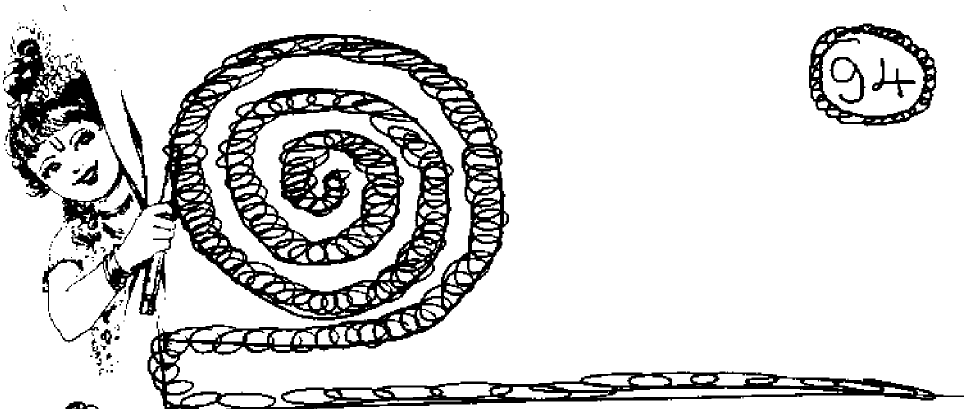

கல்வியை! காணவில்லையே அம்மா!!!

மேலும் நீ தரும் வாக்கும், இன்று அதிகம்

ஆன நிலை! வெறும் போகிறதம்மா.

ஸ்ரீ வாணி:- கொடுத்தே தான் கூறலுகை! ஏதோ ஓர் திட்டம் போட்டுக் கொண்டு இவ் வேலையை ஆரம்பாக்கிருய், எனமட்டும் தெரிகிறது.

நீ ஓர் கல்வியுடைங்காள்!

எப்பாறையும், உடைத்தெறிவாயே தகிர அயர்வு! சோர்வு! மூங்காது அடையமாட்டாய்.

இந்த ஏழையின் வாக்கு

பர ஒலியாக பரத்தை வேண்டி வர அகன்!

பாதம் பணிந்து, வேண்டுகிறேன், என பிணையே பாதையாகக் கொண்டு, எம் அன்னை கலைவாணி தம் அமுத வாக்கை தந்தாள்.

95

ஸ்ரீ கங்கா :- மலைமகள்.
ஸ்ரீ யமுனா :- அலைமகள்.
ஸ்ரீ வாணி :- கலைமகள்.
ஸ்ரீ காவிரி :- இவர்கள்
ஸ்ரீ வரின் அம்ஸமும் ஒன்றுவதை என அறிக.

(A) முதல் கேள்வி :- நீவிர் நால்வரும் ! ஸ்ரீகங்கா ! ஸ்ரீயமுனா ! ஸ்ரீவாணி ! ஸ்ரீகாவிரி ! யோகமாயாவின் அ ம் ஸ மே.
உங்களுக்கும் ! யோகமாயாவுக்கும் ! என்ன சம்பந்தம் ?

பதில் :- (ஸ்ரீ வாணி) தொடர்ந்தே ! நாங்கள் நால்வரும் பிண்ட ! சிருஷ்டியின் ஆதாரமாய யோ க மா யா வி ன் ! அ ம் ஸ மே.
அவள் யோ க மா யா வோ ! அண்ட ! சிருஷ்டியின் ஆதாரமானவள்.
அண்ட சிருஷ்டி இல்லாமல் பிண்ட ! சிருஷ்டி ! இல்லவே இல்லை. அண்ட சிருஷ்டி ரூபநாமம் ! ஆண்டவனை உணர்த
பிண்ட சிருஷ்டி இல்லாமல் அண்ட !

கூடஅளவுள்ள ஜ ல மோ! ரூபம் பெருத பாலூயோ! வென்றின் நி ஜ வே யோ க மா யா! ஆகும் இவிருந்துதான் பிறவைம் நிலையில் ஸப்த ஜாபர்சம்! (ஓம்காரம்) தோன்றியது.

96

சிருஷ்டியாவும், எப்பிரயோஜனமும் இல்லை.

பிண்ட சிருஷ்டி **நாமரூபம்**! ஆகும்.

பிண்ட சிருஷ்டி! இல்லாத அண்ட சிருஷ்டி, இருந்தும் இல்லாத தேகமும்.

அதாவது, நாமரூப! தோற்றமும் அதன் இயக்கமும்

ஜனன மரணமும்! இல்லையாகில் **மனம்**! ஏது?

குணம் ஏது? **உலகம்**! என்ற

விளையாட்டு **கூடம்**! ஏது?

விளையாட்டை! விளையாட்டாக காணுமல்,

விளையமாத (இன்பதுன்பமாக) காணும்

மனமே! அடிமையே! **ஜீவ**! அடிமையாகும்.

ஆன்மாவுக்கு எந்த அடிமையும் இல்லை.

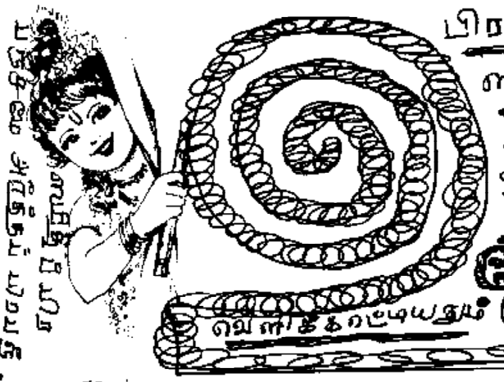

பிரணவ ஒலியின் (97)

ஸப்த பிரபஞ்சம்:-

அது ஸ்வயம் ஜோதியின் அகண்ட பேரொளி என்றும்;

வெளிக்காட்டியதும் யோக மாயா வே ஆகும்.

(ஹைடி)

மறை! அவஸ்தை நாசமானை மறு! சூடினை

ஜீ...வ...ன்...மு...க்...தி...யே!

ஆ ை வ்?

(A) இவ்வாதே ஒன்றே! ஸத்தியே!

இருப்புடைய ஒன்றாகும்!

(B) தோற்றமிவ்வா அவ்வொன்றுக்கு;

அதாவது ஓர் தோற்றத்தை! ஜலம் அவ்வது மண்!

அதாவது எனை ஓர் தோற்ற ரூபமாக பிரணவை!

ஒலியாக!

ஸப்த பிரபஞ்சமாக;

இருப்புதன்மையை! கொடுத்ததும்;

யோக மாயா வே.

98

ஒலியினுள் தோற்றம்.
இருப்பினுள் ஜ வ ம்!
அல்லது ம ண்! என ஆனது.
(ஞானியே உபயோக மந்திர நிதியாம்)

(பரம்) அல்லது
ஒலியினுள் இருப்பை பெற்ற ஜவமும் மண்ணும்

தோற்றம் & இருப்பு! நிதியாய்

கோடான கோடி அண்டங்கள்!

ஆனதும் & ஆக்கியதும்! யோகமாயாவே!

ஆகும், என ஸ்ரீமஹான்கள் பாயிலாக அறிதி லே.

B.C காலம் நிதியும்! மு றை யா க ம்
தோ ற் ற ம் & தோ ற் ற இருப்பு

தொடர்ந்தும் ஸம்ஹாரத்தினில் தம்பர ஒலியாய்

முதலில் தோற்ற இருப்பினுள் ரூபமும்!

பின்வாக்க பர ஒலியினுள் நாமமும்!
வெற்றதை உணர்

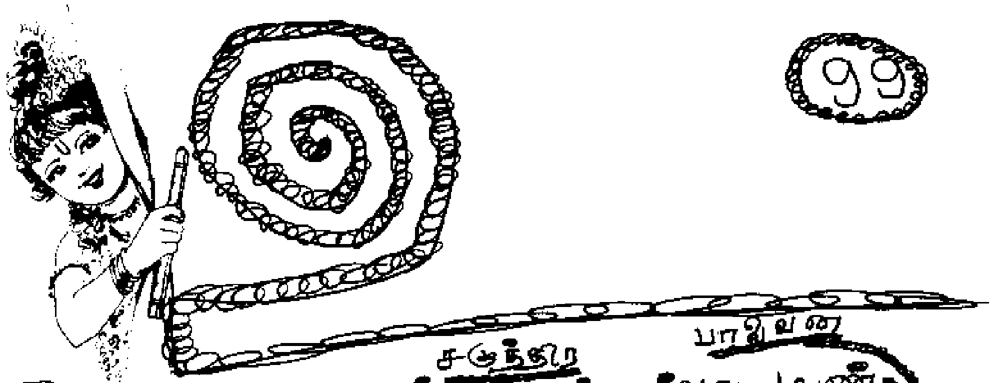

99

சமுத்திர பாற்கடல்

தோ நீ ர த் தி றைவ் / ஜலம் அல்லது மண்

இ ரு பி டி றை வ் கோடானு கோடி அண்டங்கள்

(1) அந்த யோகமாயா, தம்மை இ ர ண் டா க பிரித்தது என்றும் சொல்லலாம்.

ஸ்ரீ ஹயன், ஸ்ரீஹரி, ஸ்ரீ ஹரன்! அவர்களின் நி ழ ல்! என்றும் சொல்லலாம்.

இவ்விரண்டு நிழல்களில் கூறுவதே யோகமாயா!

ஆகும் என ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் இருகூறுக சொல்ல கேள்விப்படுகிறோம்.

அந்த யோகமாயா, தானே தம்மில் இருந்து, ஓர் மாபெரும் சக்தியை பிரித்தது. அதுவே மனம் ஆகும்.

அந்த யோகமாயா உண்மையின்மையை தம் மகளைக்க! கொண்டு, தம்! விளையாடு எ ண் ண த் தை யு ம் கொடுத்து,

100

மனமாக மாறவேண்டும் என்பது
கலியுகப் பதிக்கு நியதி ஆகும்.
பிண்டமென்கிற சிருஷ்டியில் யோகமாயாவின் பங்கும் (உண்டு)
இவ்வண்டங்களிலிருந்து.

மகனே! பிண்ட சிருஷ்டி! செய்யமாயாத

அதை வைத்து, விளையாடுமாயாக என ஆக்யாபித்தவள்.
இம்மனம் ஆரம்ப நிலையில், பேறாகவாக இருந்தது.
" மத்திம " , அறியாத மாறியது.
" அந்திம " , மனமாகவே மாறிவிட்டது எனஅறிக.
இவைகளை வைத்து உணருமிடத்து, யோகமாயா!
இவ்வாழ்வில் யோகமாயா! வாகிய
எங்களுக்கு இருப்பு இல்லை.
நாங்கள் இவ்வாழ்வில் யோகமாயாவுக்கு
சிறப்பு இல்லை. (இருந்தும் இவ்வாழ்க்கையே என உணர்த்து)
ஒன்றினுள் ஒன்று அடங்குமே. இவ்விரண்டும் அதனுள் அடங்கும்.

எங்கள் பராசக்தி மயமாய்
ஓம் ஸ்ரீ பராபர மையம்

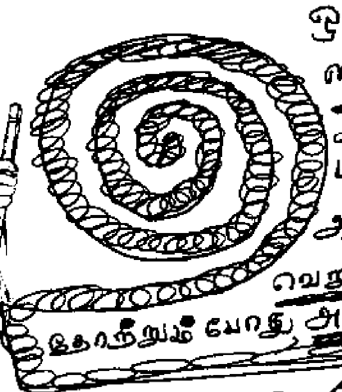

(101)

ஒலியாக இருக்கும் போது சப்த பிரபஞ்சம்:- அறிவே அர்த்த பாவனை உண்டாகும் போது அர்த்த பிரபஞ்சம்

அறிவே வேதம்! விருப்பு வெறுப்பு! குற்றம் குறை தோன்றும் போது அனர்த்த பிரபஞ்சம். ஆனது.

(B) கேள்வி:- பிரணவம் (ஓம்காரம்) உங்களுக்கு எவர் அம்சம்?????

பதில்:- (ஸ்ரீ வாணி) பிரணவமே! எங்கள் நாவரின்! பிராணனும்.

பிரணவமே நாங்கள்! நாங்களே பிரணவம்.

பிரணவம் என்பது சப்த பிரபஞ்சமாகும்.

அது ஒ......லி......ஆ....கு....ம்!

அது எங்கள் இருப்பை உணர்த்துவதாகும்.

பிரணவமே சப்தத்தின் அர்த்த பிரபஞ்சமாகும்.

அவ் ஒலியின் அர்த்தமாகும் அதுவே

எங்கள் மாயா இயக்கத்தை! உணர்த்துவதாகும்.

சப்த பிரபஞ்சம் இல்லையானால், அர்த்த பிரபஞ்சம் இல்லை. இல்லை.

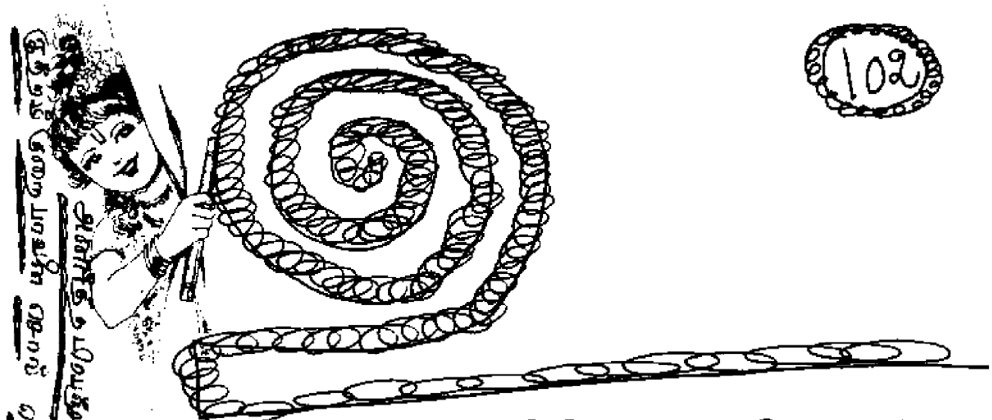

ஸப்த பிரபஞ்சமும்! அர்த்த பிரபஞ்சமும்!

ஐ ஸ ந் து! பி ஸ ந் த தே!

நாமரூப! ஜாத ஜீவ தோத்திரமாகும்.

அந்த அர்த்த பிரபஞ்சமானது இந்த மனதால்!

அனர்த்த! பிரபஞ்சம் ஆனதே! இந்த

கலியுக தர்மமாகும்!

ஆ....... க.......வே!

யோகமாயாவே! ஓம்காரம் என்ற பிரணவம் அதே!

அந்த ஓம்காரத்திலேயே, நா ங் க ள்!

(யோகமாயா) பின்னிப் பிணைந்து

இருக்கிறோம் என்று சொல்வதை விட

பாசிமணிகளாக கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறோம்

என்றே சொல்லலாம். அதுவே சிறப்பாகும்.

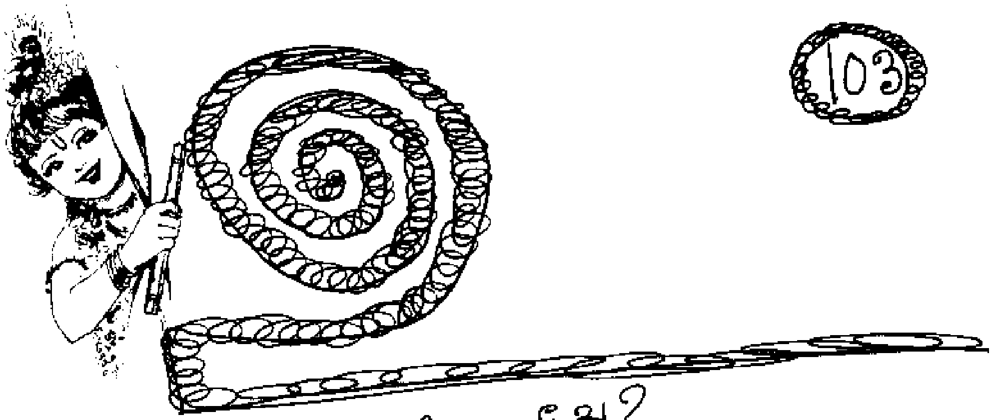

103

ஆக வே?

இருப்பில் யோகமாயாவும்!

இயக்கத்தில் யோகமாயாவும்! என

மட்டும் உணர்ந்தால் போதும்.

உ கேள்வி:- பிரணவத்தில் க்ஷரம் & அக்ஷரம்! பாதிமணை போல் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, என சொல்வதின் பொருள் என்ன?

பதில்:- (ஸ்ரீவாணி) அறிவின் திருக்குழந்தாய்! தாளிதாஸனே! இதில் நீ சொல்லாத ஒன்றை சொல்கிறேன். ஆனால் அது நீ உணர்ந்ததே.

க்ஷரம் & அக்ஷரம்! என்பது

வாக்கு & வரிவடிவ! அர்த்த

பாவனையின், தொகுப்பாகும் என அறிக.

சரம் & அசரம்! என்பதன் பொருள்

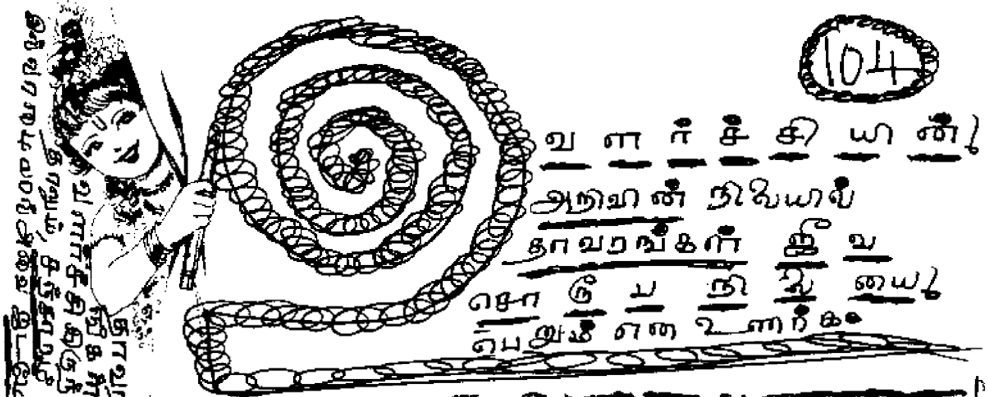

(104)

வளர்ச்சியான்! அறிவின் நிலையால் தாவரங்கள் ஜீவ சொரூப நிலையை! பெறும் என உணர்க.

அசைவன & அசையாதன!

ஜீவசொரூபம் ஜடசொரூபம் என உணர்க. ஜடசொரூபத்தில் **தாவர!** வர்க்கங்களையும் சேர்க்கலாம். இவை சஞ்சாரம் செய்யாதவை. ஆசையால் ஓர் நிலையில்! ஜட சொரூபமே.

(1) **மண் & மலை** (கல்) இவைகள் இணைந்த கோடானுகோடி, அண்டங்களும்! சூரிய சந்திராதிகளும்! **ஜடசொரூப!** அசையாதனவாகும்.

(2) மனிதனை உட்பட, 84 லக்ஷம் ஜீவகோடிகளின் சரீராதிகளும்! **ஜீவசொரூப!** அசைவனவாகும் என உணர்க.

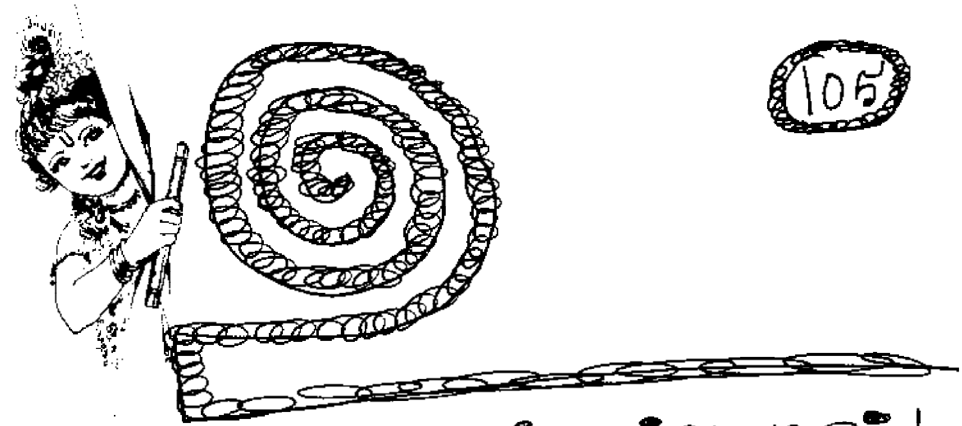

ஹே நாஸிதாஸனே! உன்போன்றே யாமும்! பின்னியார் கூட
அன்றைய பிரணவமும்! இன்றைய பிரணவமும்!
உன்போன்றே, வரைந்து காட்டுகிறேம்.
பின் அதன் விளக்கம் தருகிறேம் உணர்க.

ஓம்காரம் அன்றையது. பின்னியார் கூட இன்றையது.
இவை காலகதியினல் மறந்தும்! மறைந்தும்! பின்
மறுத்தும்! மட்டுமே அரியாமையாற்கதி. பரவாயில்லை அது காலத்தின் கோலமே.
ஆனாலும் உன்போன்ற, ஒருசில வைத்தியங்களே!

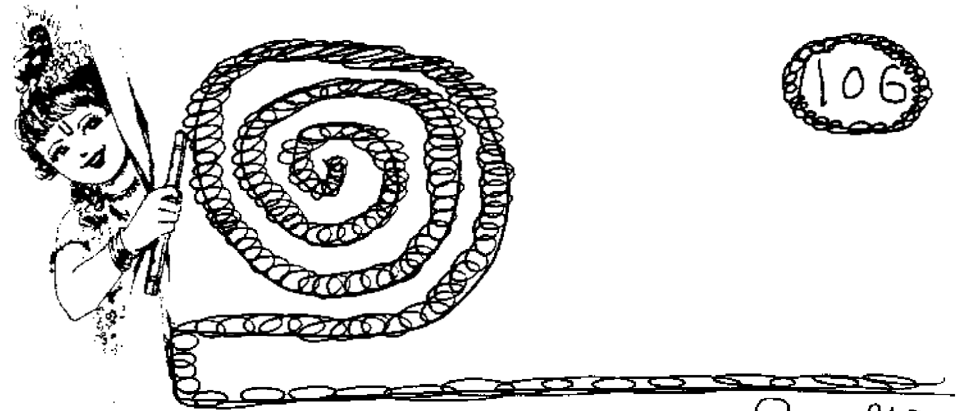

அதை! விடுவதில்லை. அதுவும்

அவர்கள்! விடுவதில்லை என உணர்ந்த

இனி கருத்தை! கவனிக்கவும்.

இதில் போடப்பட்ட இரண்டுமே, ஓர் கம்பியின்

கோடு! முதலில் போடப்படுகிறது. (சிறுசிறு முட்டைகளால்)

பின் இரண்டாவது சுழி நிலையில் பரமாணுக்களால்! இணைப்பும்! பிணைப்பும்! உண்டாகி, வடிவம்!

அவை பிரணவ! பிள்ளையார் சுழி!

வடிவம், தாங்குகிறது. இதைப் போலவே உன் வரி

வடிவ எழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் பரமாணுக்களால்,

இணைப்பும், பிணைப்பும் பெறுவதால் உயிரெழுத்துக்களாகு

பெரிய எழுத்துக்கள்

107

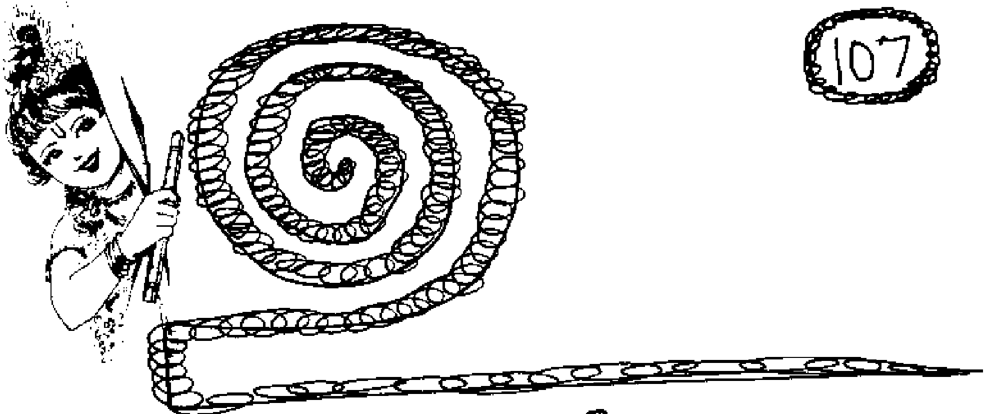

ஸ்வய அனுபவம் கொடுக்கத்தக்கவைகளாக, அமைந்து விடுகிற தென்று பிரமாணமாக சொல்வோம்.

(1) கம்பிக்கோடு! பிரணவம் ஆகும்.

(2) அக்கம்பிக் கோடு சுழிக்கும் சுழியே! மாயாக்களின் சுழற்சி! ஆகும்.

(3) அக்கம்பிக் கோட்டில், தோன்றும் முட்டை போன்ற சுழிகளே! நிலை கண்டு! தோன்றும்; அணு & ஜீவாணு & பரமாணுக்களின் இணைப்பும்! பிணைப்புமாய், மற்றும் அமைந்த அண்ட! பிண்ட! பிரம்மாண்டமு! ஸ்தூலம் & அஸ்தூலம்! சரம் & அசரம்! நாமரூப ஏக ஜீவ! தோற்றமென்று, ஸ்ரீ கண்ணன் மாயாவாக அருள்கிறேன்.

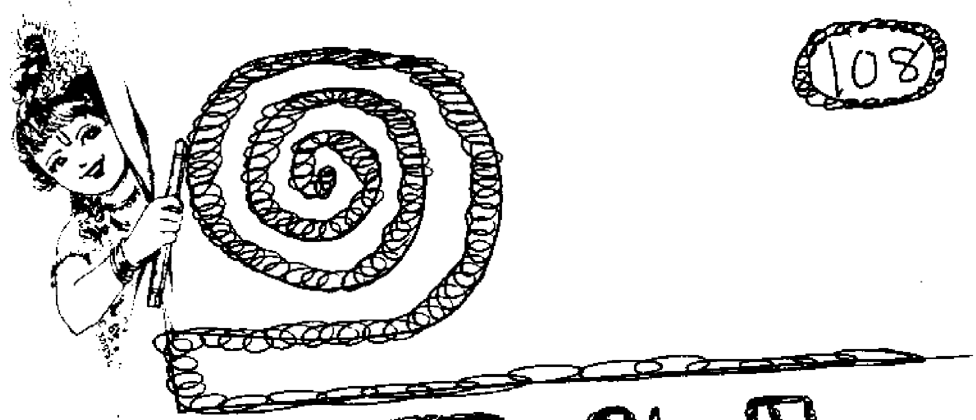

அ.... உ.... ம

பிரணவம் என்ற கம்பி! கோட்டில்

நாலில் அசைவன & அசையாதன!

வரிவடிவம் & வாக்கு வடிவம்! என்ற நிலையில்,

ஒன்றை ஒன்று (சுட்டிக் காட்டும் நிலையாலும், தொட்டு உணர்த்தும் நிலையாலும்,)

இணைத்து பிணைப்பதே!

நாமரூப! ஜக! ஜீவ! தோற்றம்

இருப்பும்! இயக்கமும்! பின்மாற்றமும்! மறைவும்

உடையதாக தோன்றி மாயா! வான் மயக்கத்தில்

மனம்! விழித்து, மயங்குகிறது எனமற்றும் உணர்

மனமே மாறாதாக வேண்டும். அதனால் மனமே ஜீவன் முக்தியும் பெற வேண்டும்.

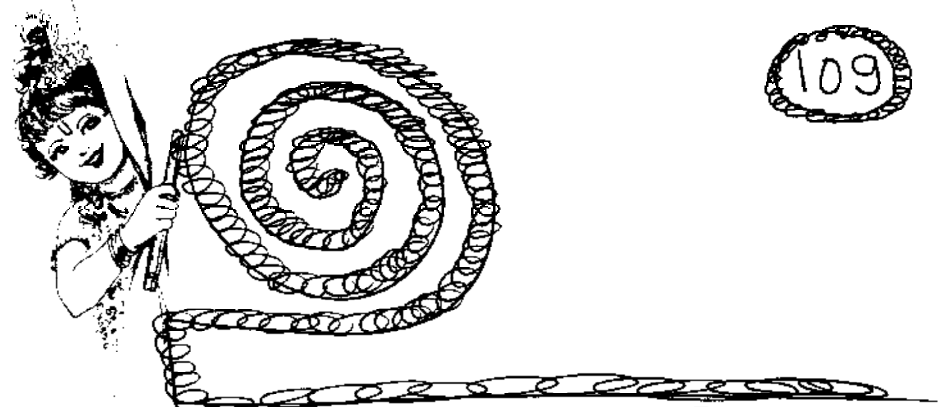

கோடானு கோடி அண்டங்களையும்!
சூரிய சந்திராதிகளையும்!
ஆதி அந்தமாகி (வரவு இருப்பு இயக்கம்)
கண்! ஒலி வடிவில் உணர்த்துவது,
இந்த யோக மாயா வாகும் என உணர்க.
மேலே கூறியவைகள், வரி வடிவில்!
விளக்குவது யோகமாயா & மனம்!
என ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.
ஒலிவடிவில் உணர்த்துவதையும்; வரிவடிவில்
விளக்குவதையும், நாமரூப / வேதம்!
விருப்பு வெறுப்பு! குற்றம் குறை! அனர்த்தக்காரி
அவற்றை பருவதும் அந்த மாயாவிமனமே!
ஆகும் என் ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

க ... பாபா.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!